

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja v Ljubljani

na dom dostavljen:	celo leto naprej	pol leta	četrt leta	na mesec
K 24—	12—	6—	2—	
celo leto naprej	celo leto naprej	pol leta	četrt leta	na mesec
K 22—	11—	5:50	1:90	

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knaflcova ulica št. 5 (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izloži vsek dan svojo izvirno delo in priložila.

Inserati veljajo: petstopenjska petletna vrsta za enkrat po 16 vin., za dvakrat po 14 vin., za trikrat ali večkrat po 12 vin. Parte in zahvala vrsta 20 vin. Poslano vrsta 30 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru.

Upravništvo naj se pošilja naročnine, reklamacije, inserati i. t. d., to je administrativne stvari.

Posamezna številka velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:	celo leto skupaj naprej	pol leta	četrt leta	na mesec
K 25—	13—	6:50	2:30	
za Nemčijo:	celo leto naprej	pol leta	četrt leta	na mesec
K 30—	15—	7:50	2:50	

Vprašanjem glede inseratov se naj priloži za odgovor dopisnica ali znamka. Upravništvo (spodaj, dvorišče levo), Knaflcova ulica št. 5, telefon št. 85.

Svetovna vojna.

Cela naša južna armada v Srbiji. — Vpadi manjših srbskih čet iz Sandžaka. — Nove operacije avstrijske in nemške armade proti Rusom, ki se ob Vislu umikajo. — Poraz ruske konjenice pri Biecu. — Boji v Karpatih. — Spopadi v Adriji. — Ugodni potek francosko-nemške bitke. — Bombardiranje Anverze. — Velika nemška armada proti Rusiji. — Težki nemški topovi bombardirajo Osovič.

USPEŠNE OPERACIJE NA SEVERNEM BOJIŠČU.

Dunaj, 29. septembra. (Kor. ur.) Iz vojne poročevalnega stana uradno poročajo:

Dne 29. septembra opoldne: Vzpričo novih operacij, ki so jih započele zavezniške nemške in avstro-ogrsko čete ob obeh bregovih reke Visle, je v teku umikajoče gibanje sovrane armade. Pri Biecu smo razpršili močno rusko konjenico. Severno od Visle so zavezniške armade podile pred sabo več sovražnih konjeniških divizij. — Namestnik šefa generalnega štaba pl. Höfer, generalni major.

RUSKI VPADI NA OGRSKO OD-BITI.

Budimpešta, 29. septembra. (K. urad.) Ogrski brzojavni in korespondenčni urad javlja: Pooblaščenim smo s kompetentnega mesta, da objavimo to-le: »Na meji pri Körösmező se vrše boji. Po zanesljivih informacijah so naše čete zavrnile sovražnika v okolici Ökörmező. Iz komiteta Ung poročajo, da je železniška proga pri Csontosu prosta. Iz Csontosa so odšli monterji v Fenyes

völgy, da zopet vzpostavijo brzojavno zvezo. Iz tega sledi, da se je posrečilo sovražnika prepričati tudi preko Fenyesvölgyja.

Podrobnosti o brezuspešnih ruskih napadih.

Budimpešta, 28. septembra. (Ogrski kor. bur.) Po zanesljivih vesteh je prišlo včeraj v okolici Malometa do novih bojev. Ruske čete so bile pri Uszokem ponovno poražene.

Budimpešta, 28. sept. Cenzurirani »Budapesti Hirlap« poroča: Rusi so v petek poskusili prodreti na ogrsko tla pri soteski Uszoki v županiji Ung. V soboto je prišlo med ruskimi in našimi četami do boja pri Toronya. Rusi so bili spočetka zavrnjeni, pozneje pa so svoj napad obnovili in nekaj tisoč jih je prodrlo do črte Fenyes Csontos. Tam so jih naše čete zopet uspešno napadle.

Tudi v nedeljo so Rusi znova poskušali prodirati. Naše čete so dobile znatna ojačenja.

Ni povoda se vznemirjati.

Budimpešta, 29. sept. (Ogrski kor. urad.) Rusom se dosedaj ni posrečilo prodreti naprej. Najbližja bodočnost pokaže, ali gre v karpatskih prelazih le za demonstracijo malih ruskih čet ali pa za sistematične napade večje armade. V prvem slučaju bodo naše obmejne straže ruske napade z lahkoto zavrnile, v drugem slučaju pa je zato poskrbljeno, da se proti Rusom postavi primerni del naše operacijske armade. Zato ni nikakega povoda za vznemirjanje, kajti na razpolago imamo dovolj moči, da Ruse zavrnemo.

Cilji ruskega vpada čez Karpate.

Budimpeštanski »Magyar Hirlap« izve iz avtentičnega vira: Vojaški krogi so računali s tem, da bodo Rusi čim dosepejo v Galiciji zapadno od Lvova skušali z manjšimi četami udreti tudi čez Karpate.

Ta ruski vpad zasleduje dva namena. Glavni je ta, da si hočejo Rusi zagotoviti levo krilo svoje armade, ki prodira proti Premislu in proti reki San. Drugi namen pa je zaposliti veliko število konjenice, ki jo imajo ter vznemirjati prebivalstvo ogrske planjave, razdežati dosegljive železniške proge ter olajšati aprovizacijo. Isto taktiko so imeli Rusi tudi v rusko-turški vojni 1877/78, ko so poslali generala Gurka s silnimi konjeniški četami preko balkanskih prelazov daleč tja v Vzhodno Rumelijo.

Ti vpadi čez Karpate so sicer brezpomenbni. Večji oddelki ne morejo čez težavne prelaze. Male podrejene čete pa bo naše vojaštvo vedno z lahkoto odbilo.

NAŠI ZMAGOVITI BOJI NA JUŽNEM BOJIŠČU.

Dunaj, 29. septembra. (Kor. ur.) Uradno se razglša 28. septembra 1914. popoldne: Po štirinajstodnevni trdovratni boji, v katerih so naše čete zopet prekorčile Drino in Savo, je na jugovzhodnem bojišču nastopil kratek operacijski premor. Vse naše čete so na srbskem ozemlju in se drže za enkrat v krvavo zavzetih pozicijah proti neprestanim trdnovratnim napadom. Ti se vedno končajo z ogromnimi izgubami sovražnikovimi. V zadnjih bojih je bilo vple-

njenih 14 topov in več strojnih pušk. Število vjetnikov je veliko, ravnotako število dezertirjev. Vesti o srbsko - črnogorski ofenzivi v Bosni so nastale vsled vpada podrejenih čet na ozemlje ob Sandžakovi meji, v katerem se ne nahajajo skoro nobene naše čete. Takoj so se podvzeli koraki, da se izprazni te pokrajine. — Potiorek, feldcajgmajster.

FRANCOSKO VOJNO BRODOVJE V JADRANSKEM MORJU.

Iz Rima poročajo: Na direktnih informacijah sloneče poročilo lista »Giornale d' Italia« slika položaj francoskega vojnega brodovja v Jadranskem morju. Brodovje nikakor ne more kakor koli škodovati Kotoru. Če hočejo Francozi forsirati Boko Kotsrsko, bi morali vsaj nekatere svoje ladje žrtvovati. Tega pa Francozi ne marajo. Ne preostaja jim torej nič drugega, kakor da bombardirajo Punto d' Ostro in avstrijska opazovališča na otokih Visu in Pelagružu.

Položaj francoskega brodovja je tudi zato slab, ker nima v bližini nobene ščacije za živila in ker mora od časa do časa zapuščati vodovje pri Kotoru, da se preskrbi z življem. Če bi pa ostal pred Kotorom samo en del francoskega brodovja, bi se moralo neprestano bati napadov avstrijskega brodovja. Poročilo lista »Giornale d' Italia« konstatira, da so francoski mornariški častniki z ozirom na te težkoče zelo nevoljni.

Spopad dveh križark v Adriji.

Budimpešta, 28. septembra. Listi javljajo iz Pulja: Križarka »Radetzky« je naletela na odprtem morju na francosko križarko »Jules Grevy«. Francozi so pričeli našo ladjo bombardirati — ta pa je takoj krepko odgovorila ter poškodovala kotle

francoske križarke, ki je nato odplula.

NEODLOČENE BORBE NA NEMŠKO-FRANCOSKEM BOJIŠČU.

Berolin, 30. septembra. (Kor. u.) Velikanski glavni stan, dne 29. septembra zvečer: Na desnem krilu naše armade na Francoskem so se danes vršili doslej še neodločeni boji. Na fronti med rekama Oise in Mase je vladal v splošnem mir. Armade, ki napadajo utrdbе ob Masi so znova odbile francoske izpade iz Verduna in Toul. Oblegovalna artiljerija je včeraj pričela obstreljevati del utrd pri Antwerpenu. Sunek belgijskih čet proti zaokroževalni črti smo odbili.

KAJ FRANCOZI ZAMOLČE?

Berolin, 29. septembra. (Kor. u.) Pod naslovom »Kaj Francozi zamolčeje?« piše »Lokalanzeiger«: Od francoske strani se doslej namenoma zamolčuje, da je padla zatvorna utrdba Camp des Romains, kar je provzročilo, da je nemška armada prodrla med Verdunom in Toulom naprej. Na Francoskem se pač zavedajo, da mora premaganje te važne trdnjave, vsled česar je francosko središče v nevarnosti, v nevtralnih državah napraviti najslabši vtisk. Zato se je to važno dejstvo zamolčalo. Francoski glavni stan pač ve, da bo padec te trdnjave v gotovih romanskih deželah, zlasti na Romunskem, razdril zaupanje v odporno silo francoske armade in provzročil drugo mnenje o evropskem vojnem položaju.

Prihod indijskih čet v Francijo.

London, 29. sept. (Kor. urad čez Berolin.) Angleški ministrski predsednik Asquith je izjavil v Dublinu: Menim, da se je prvi indijski kontingent že danes v Marseille izkrcal. V vseh kolonijah se zbirajo kontingenti. V Angliji je pohitelo pod zastave 500.000 mož.

Na Angleškem žele mir.

»Westminster Gazette« prinaša članek za mir, ki vzbuja veliko pozornost. Članek pravi, da ni cilj Anglije, ničiti Nemčijo. Vsak mir, ki seka rane in vzbuja idejo revanše, ne dosega svojega cilja. Zato je tudi An-

LISTEK.

Slikar Orjan.

Spisal Fr. Studenko.

Prvi jutranji žarki so se prikradli skozi polzastre zaves v sobo, ko se je obrnil na svojem ležišču slikar Orjan. Pomel si je trudne, zaspane oči in vprl svoj pogled v oni kot, odkoder je prihajala svetloba v njegovo sobico. Kot mrtev je ležal na postelji, trudne roke zlekliene nad glavo, ki se mu je zdela težka kot svinčena kepa. Prvič v življenju je čutil toliko slabost, da se ni mogel skoro dvigniti s postelje. S prijatelji je napravil noč v zaduhli gostilni in s tobakovim dimom napolnjeni kavarni. Njegova pljuča niso mogla premagati tega navala in sedel je med njimi kot mrtva senca, skoro brez zavesti, brez besed. Vsi pogovori pa, ki jih je slišal tam, so se mu zapisali v srce globoko, pregloboko.

»Ta je z dežele, zato nas še ne razume, a pride že počasi za nami,« je rekel starejši tovariš, ki je imel povsodi in vedno veljavno besedo.

»Dobro, da si prišel med nas, dragi Orjan,« je nadaljeval mladi tovariš. »Dežela bi te bila vzela. Potoval bi se bil v vsakdanjosti, ostal bi

pri tleh in nikdar ne dosegel višav, ki jih pričakujemo od tebe tukaj, kjer imaš priliko, pokazati svojo dušo živim bitjem, ki ti s priznanji razdirajo ovire na tvojih potih. Ej, Orjan, prej bi bil moral že priti, prej! Zamudil si dosti, ko si sanjal po vaških samotah in gledal z očmi svoje duše samotno borovje v sijaju večernih barv in oledenole potoke v solnčni svetlobi. To je prešlo, ti si bil še vedno tam. Zakopal si se in si zamudil čas, ko so šli tovariši mimo tebe. Zamaknjen si bil in nisi slišal njihovih korakov in čul njihovega vriska, ko so šli preko polja naprej, naprej, v jasno, solnca polno življenje. Zamudil si nekaj, to ti rečem, a zdaj si nas dohitel; vtrujen si še sicer, a ko prideš do moči, boš z nami. Z nami boš pel, z nami vriskal in jokal. To se pravi živeti, a ne životariti, kot si delal ti do sedaj. Tu se rode misli, delajo načrti, tu v življenju se izklesuje duša umetnikova.

Še mnogo in še dolgo so govorili, a Orjan je razumel še komaj polovico besed. Pijača ga je omamila in čutil je, da v tej družbi ni doma. Celotno se mu je dozdevalo, da vsaka druga beseda meri nanj, in v teh besedah je bilo toliko očitanja in grenkih besed, namenjenih Orjanu, da se je komaj vzdržal v tej družbi.

Pozno v noč je odhajal Orjan na svoje stanovanje. Tovariši so ga

spremili kot novodošleca do vrat, a njihov krahot je slišal še dolgo časa.

Ko se je zjutraj Orjan prebudil, je oživil v spominu vse te dogodke in postal mu je grenko pri srcu. Ta družba mu je prvi večer ni ugajala. Sama ironija, samo zaničevanje drugih — v prvi vrsti njega. Koliko srečnejši se je počutil v vasi v svoji blaženi samoti, v miru in idilski sreči.

A tu mu je spomin ušel zopet drugam.

Orjan se je po končanih slikarskih študijah naselil v vasi, oddaljeni dobrih pet ur od mesta. Že v mladosti se je zamislil v samotno in mirno vaško življenje in ta svoj sklep je izvršil. Prve mesece je pogrešal šuma in življenja, ki vlada v velikih mestih, a kmalu se je popolnoma vtopil v vaško enoličnost.

V tem času je tudi zaslovelo njegovo ime. Razstavil je v bližnjem mestu nekaj del, ki so vzbudila občo pozornost in je kmalu zanja dobil tudi kupce. To ga je napolnilo z novim ognjem. Delal je in živel samo umetnosti, dokler ga ni doletelo nekaj novega. Zbolel je in legel. V istem času mu je tudi stara kuharica odšla, ker si ni upala pri svoji slabotnosti streči bolnika. Po dolgem iskanju je dobil v sosednji vasi mladenko, ki je obiskovala nekoč gospodinjstvo šolo in se navadila samostojnega gospodinjstva. Z materjo sta imeli v sosednji

vasi hišico in deklica je bila tudi šivilja.

To so tedaj nasvetovali Orjanu, ki je bil z njo takoj zadovoljen. Deklica mu je ugajala tudi na vnanje. Njene drobne ročice in njena hoja ni imela na sebi nič trdega, nič kmetškega, na vsem se je videlo, da ni bila devojka vedno na deželi.

Tudi je Orjan že prve dneve zapazil, da je deklica lepa. Ni še videl na deželi tako lepega obrazka in če bi bila imela deklica obleko prikrnjeno po modi, bi se bila gotovo lahko merila z mestnimi-gospodičnimi gorrenjih vrst. Sploh se je vsa Orjanu tako prikupila, da si ni mogel misliti, kako bi izhajal brez nje.

Neko jutro je Anica — tako je bilo deklici ime — prinesla Orjanu zajetek na posteljo. Popravila mu je ohemen vzglavje in se nehote pritisnila k njemu. Orjan jo je prijel za golo ročico in zašepetal: »Kako ste dobri, Anica. Ostanite vedno pri meni!«

Že jo je hotel objeti okrog pasu, a deklici je bilo že to preveč. Kri ji je šinila v glavo in izmuznila se mu je ter brzo odhitela ven.

Ko je drugič prišla v sobo, je opravljala vsa dela z neko nervoznostjo in hitricjo. Orjan je vse to opazil in spoznal, da se v deklici nekaj vrši.

Kmalu nato je Orjan okrevljal. Hodil je zopet ven na sonce in začel po malem zopet slikati. Anica je hodila za njim kot dete za očetom, le s to razliko, da je ona skrbela za prav materinsko.

Ko je popolnoma okrevljal, ji je nekoč razodel svoj sklep. Dovršil je ravno neko sliko, ki jo je takoj kupil bogat graščak. Orjan je bil razigrane volje in ko je dobil denar, je razmetl bankovce po mizi, prijel Anico za roko in ji povedal odločilno besedo.

V nekaj tednih sta se poročila. Orjan je vzel k sebi tudi Aničino mater in veseli so bili vsi trije rodbinske sreče.

Dobro leto nato se je seznanil Orjan z mlado slikarico. Hodila je iz mesta slikat pokrajino, blizu vasi, kjer je bival Orjan. Tako sta se slučajno seznanila. Orjan jo je peljal tudi na svoj dom. Predstavil ji je tudi svojo mlado ženko, za katero se pa slikarica ni zanimala. Ogledovala sta Orjanove slike in mladi slikarici je žarelo oko in kipele duša, ko je občudovala umetnika. In govorila sta o umetnosti, o slikarstvu, govorila sta dolgo in ognjevito. Molčečo družbo jima je delala Orjanova žena, ki je pač občudovala zmoglosti svojega moža, a govoriti ni mogla z njim tako kot ta trja dama.

Obiski slikarice so bili vedno bolj pogosti. Mlado Orjanovo ženo je

gljia pripravljena, če hoče Nemčija živeti in dati živeti, da ne pogasi tleče iskre upanja.

Strah pred Zeppelinom v Londonu.

Berolin, 29. septembra. (Kor. ur.) »Berliner Tagbl.« javlja iz Haaga: Angleži so poklicali odličnega belgijskega avijatika v London, ki je izjavil, da se eventualno bombardiranje mesta po Zeppelinovih zrakoplovih, skoraj da ne dá preprečiti.

CESAR VILJEM NA ČELU VELIKE NEMŠKE ARMADE PROTI RUSIJ.

Budimpešta, 29. septembra. Ogrski korespondenčni urad poroča iz tSookholma: Londonski »Daily Telegraph« javlja iz Petrograda: Nemčija je svoj bojni načrt proti Rusiji popolnoma spremenila. Nemci koncentrirajo vse razpoložljive armade na vzhodu ter pripravljajo močno ofenzivo proti Rusiji. Dosedaj se nahaja v Vzhodni Rusiji 11 armadnih zborov, to je čez 600.000 mož. To število od dne do dne narašča. Cesar Viljem sam hoče prevzeti vrhovno poveljstvo nad armadami, ki bodo operirale proti Rusiji.

NEMCI OBLEGAJO RUSKO TRDNJAVO OSOWIEC.

Berolin, 30. septembra. (Kor. u.) Veliki glavni stan, dne 29. septembra: Na vzhodu so se ponesrečili ruski sunki, ki jih je ruska armada izvršila preko reke Njemen proti guberniji Suwalki. Pred trdnjavo Osowiec je včeraj posegla v boj težka artiljerija.

Rusko sporočilo o bombardiranju Osovičja.

Frankfurt, 29. sept. (Kor. urad.) »Frankfurter Zeitung« javlja iz Petrograda: Oficijski komunik, izdan 28. t. m., poroča: Nemci so pričeli bombardirati trdnjavo Osowiec. Trdnjava se nemški artiljeriji upira.

Ujeti Rusi.

Berolin, 29. septembra. (Kor. u.) »Nationalzeitung« poroča, da je bilo do 25. t. m. v nemške tabore za vojne ujetnike pripeljanih 1920 ruskih oficirjev, med njimi 18 generalov.

Vsi Avstrijci in Nemci iz Kronstadta, Petrograda, Viborga — izgnani.

Berolin, 29. sept. (Kor. urad.) »Voss. Zeitung« poroča iz Petrograda: Vsi avstrijski in nemški podaniki, ki so še ostali v rajonih mest in utrdb Kronstadt, Petrograd in Viborg morajo te kraje takoj zapustiti, sicer se bo z njimi postopalo kakor s špijoni. V teh mestih je tudi prepovedano nemško govoriti.

Gibanje med Mohamedanci v Rusiji.

Carigrad, 29. sept. (Kor. urad.) Oficijski dopisni urad poroča, da so Rusi v nekaterih okrajih Črnega morja hoteli sestaviti mohamedanske prostovoljne legije. Mohamedanci so se uprli, nakar so Rusi zaprli dva odlična mohamedanska prvaka. Prebivalstvo Adžare je zgrabilo za orožje.

že začelo skrbeti, ker je njen mož cele popoldneve hodil s tuljko po poljih in gozdih. Zatrjeval ji je sicer, da dela to le zaradi umetnosti, a črv ljubosumnosti je vendar razjedal njeno srce.

Nepokvarjeno Aničino srce je tudi spoznalo izpremembo na možu. Postal je molčeč in zamišljen. V njegovem srcu je nastal v resnici boj, odkar je spoznal lepo in duhovito slikarico. Dasi ravno je svojo ženo ljubil, je vendar časih razmišljal, koliko več užitka bi našel pri lepi umetnici, ki bi razumela tudi njegovo dušo.

Ta zavest ga je glodala in ni mogel več odganjati takih misli. Bistro ženino oko je spoznalo izpremembo na možu. Vedela je tudi dobro, odkod to pride. A ni ga mučila z vprašanji in prošnjami. Stregla mu je še bolj kot prejšnje čase in vdana mu je bila kot jagnje. On pa je ostal molčeč in zamišljen.

Kolikokrat sta sedela z umetnico v sobi v živem pogovoru, ona si je pa v kuhinji brisala solze. Tudi njena mati je to opazila, a ni si upala poseči vmes.

V drugem letu je dobila Anica dete. Srčno se ga je veselila, ker je mislila, da bo ta dogodek moža izpremenil. Res je bil prve čase bolj vesel, a kmalu se mu je vrnila zopet stara zamišljenost in otožnost.

Anica pa je bleдела in hirala. Že pred porodom je postala zelo šibka, nove bolečine so ji pa vzele vso moč. Zdravnik je Orjanu skrivaj povedal,

Demisija ruskega vojnega ministra?

Preko Stockholma se poroča, da je dosednji ruski vojni minister Suhomlinov res demisioniral in da postane njegov naslednik ali general Kuropatkin ali pa general Linevič. Suhomlinov da je imenovan za gubernatorja v Kavkazu.

V VZHODNJEM MORJU NI ANGLEŠKIH PODMORSKIH ČOLNOV.

Iz Kodanja poročajo, da so bile zadnje dni na Švedskem razširjene govorice, da se je posrečilo angleškim podmorskim čolnom vdreti v Vzhodno morje. S temi vestmi so spravili v zvezo ustavljenje vožnje na progi Sassnitz - Trelleborg in ustavljenje redne vožnje na progi Lübeck - Kodanj - Malmö. Vse te alarmantne vesti so popolnoma neresnične.

BITKA V BALTIŠKEM MORJU?

Budimpešta, 29. septembra. (Ogrski kor. urad.) Berolinska poročila pravijo, da se vrši v Baltičkem morju bitka med nemškimi in ruskimi križarkami. Na vsaki strani je bila doslej poškodovana po ena križarka.

RUSKA KRIŽARKA NASEDLA NA PLITVINO.

»Svensko Dagbladet« v Stockholmu poroča iz Norköpinga z dne 24. septembra: Neka ruska oklopna križarka je pri Baltišportu v Finskem zalivu nasedla na plitvino. Zgodilo se je to, ko je križarka zbiralala odtrgane dele potopljene križarke »Magdeburg«. Ruska križarka je bila starejšega tipa.

Perzi proti Rusom.

Carigrad, 29. septembra. (Kor. ur.) »Ikdam« poroča, da je perzijski rod Sumaj napadel tik meje rusko pozicijo Sirdžik. Ubilih je bilo 200 ruskih vojakov in 2 oficirja, 4 oficirji in 40 vojakov pa ranjenih. Ostalo rusko vojaštvo je pobegnilo, zapustivši štiri strojne puške, drugo orožje in municijo.

NAPAD JAPONCEV NA TSINGTAU.

Glasom zakasnelih brzjav iz Pekinga preko Rima se je prodiranje Japoncev proti Tsingtavu vsled velikih poplav popolnoma ustavilo. Narasla voda je popolnoma poplavalila okolico mesta. Trajalo bo mesece, predno bodo mogli Japonci mesto popolnoma obkoliti.

POMORSKA BITKA PRI FLORIDI.

Iz Novega Jorka poročajo: Sem dospela vest iz Mobila (Alabama) poroča o pomorski bitki med neko angleško križarko in neko nemško vojno ladjo. Nemška vojna ladja se je po junaškem boju potopila. Boj se je baje vršil 18 milj od St. Andrews, ki leži kakih 65 milj vzhodno od Pensacole (Florida).

Francozi in Angleži v Kamerunu.

Pariz, 29. sept. (Kor. urad čez Berolin.) Popoldan javljajo iz Bordeauxa: Francosko-angleška ekspedicija se je v spremstvu angleških in francoskih vojnih ladij, med njimi

da se je zna lotiti sušica, če se hitro ne opomore.

To je Orjana zadelo in začela se mu je smiliti revica. A le nekaj dni. Potem mu je pa zopet čimdalje češče stopala pred oči lepa slikarica.

In zgodilo se je celo, da je šel v mesto, poiskal svojo znanko in z njo v družbi tovarišev - umetnikov prekrokal celo noč. Drugi dan se je skesan vrnil domov. Prosil je ženo odpuščanja, a ni niti z besedico omenil, da je bil v družbi slikarice. Žena pa je slutila vse. Srepa ga je pogledala in se obrnila v stran...

Ne dolgo za tem je Anica umrla. Orjan ni mislil, da ga bo ta dogodek tako zadel. Stal je poleg umirajoče žene kot morilec. Srce mu je očitalo, da je on kriv smrti tega mladega bitja. Ona pa je ostala do zadnjega hipa čisto mirna. Smehljaje mu je podajala drobno ročico in ga šepetaje prosila, naj skrbi za dete in naj ohrani vsaj malo spomina nanjo, čeravno ga ni mogla v življenju popolnoma osrečiti.

Po kratkem boju se je mirno ločila od tod.

Orjan je hodil par dni ves zbeigan okrog. Nikjer ni imel miru. Čez nekaj tednov se je odločil, da se naseli v mestu. Taščo je prosil, naj skrbi za otroka, dokler si on kaj drugače ne uredi življenja, sam je pa odšel v mesto.

angleško križarko »Cumberland« in francosko križarko »Dreux«, izkrcale v Kamerunu ter brez boja zasedle Duala.

(Wolfov urad pripominja, da se odprta pristanišča seveda ne morejo ubraniti sovražnika, osobito ako je ta v promoci.)

»Emden« v Bengalskem zalivu.

London, 29. septembra. (Kor. ur. čez Berolin.) »Morningpost« javlja iz Kalkute: Nemška križarka »Emden« je v četrtek pristala blizu Pondichery ter je pozneje zopet izginila.

ZATVORITEV DARDANEL.

Carigrad, 28. sept. (Kor. urad.) Pristaniška prefektura poroča uradno, da so danes jutraj zaprli Dardanele z minami, ker se je to izkazalo za potrebno. Odslej ne bo mogla nobena ladja več skozi Dardanele.

Uradno pojasnilo turške vlade.

Carigrad, 29. sept. (Kor. urad.) Poluradna nota upravičuje zatvoritev Dardanel poudarjajoč, da križari angleško in francosko brodovje že dalj časa pred vhomom v Dardanele, kjer zadržijo vsako ladjo, jo preišče in izprašuje. Vsled tega početja postaja svoboda plovitbe skozi Dardanele faktično iluzorična. Turška vlada se je zato odločila, da zatvori Dardanele ter da jih odpre še le tedaj, kadar se bo francosko-angleško brodovje popolnoma odstranilo in kadar nastopijo zopet normalne razmere.

TRIPLENTENTA POTREBUJE DESET ITALIJANSKIH ARMADNIH ZBOROV.

Anglija se trudi na vso moč pridobiti Italijo za pomoč. Pri tem je londonsko časopisje nehotne priznalo, da potrebuje triplententa za zmago deset italijanskih armadnih zborov.

Neutrlnost Švice.

Dunaj, 30. sept. (Kor. urad.) »Fremdenblatt« piše: Kakor znano se je od sovražne strani raznesla vest, da namerava Nemčija prekršiti neutrlnost Švice. Od nemške strani so bile te vesti že kategorično demitirane. Sedaj pa dobivajo zlasti italijanski listi iz krogov entente zopet informacije, ki kažejo tendenco spraviti tudi Avstrijo v zvezo z namerami, ki jih glede Švice po krivem pripisujejo Nemčiji. V očigled tem informacijam se tudi na merodajnem tukajšnjem mestu izjavlja, da so brez vsake podlage.

Bolgarska.

Sofija, 29. sept. (Kor. urad.) »Agence Telegraphique Bulgare« javlja: List »Ruskoje Slovo« trdi, da je novi vojni minister general Fičev obiskal ruskega poslanika Sawinskega in mu izjavil, da nikdar ne opusti sovražne akcije proti Rusiji ali proti Srbiji. Resnica je, da bo general Fičev, ki je šele 14 dni minister, danes prvič videl ruskega poslanika.

Buxton agitira po Novi Bolgariji.

Sofija, 28. sept. (Kor. urad.) »Kambana« je izvedela: Buxton je

Tako je začel tukaj novo življenje. Zahajal je k ljudem svoje vrste, ki so ga v začetku zelo vpoštevali. A čim bolj jih je spoznaval, tem manj mu je bilo do te družbe.

Celo svoji stari znanci, slikarici, je pogledal globlje v dušo. In spoznal je, da je iskala pri njem le to, česar sama ni imela, slave, novi idej in potov na umetniškem polju. To ga je bolelo. Često se je spominjal tihe sreče na vasi in vdane mu ženske, ki bi se bila gotovo rada pospela visoko gori v njegovo kraljestvo z edino željo, da bi njega osrečila.

Tako je živel še nekaj časa v mestu in ubijal čas po kavarnah in gostilnah, dasiravno ni našel tu prave tovarišije zase.

Po oni noči pa, ko so ga tovariši naravnost zbadaali, češ, da se je tudi njegova umetnost pokmetila, mu ni bilo v mestu več obstanka.

Ko se je ono jutro prebudil, je odšel iz mesta. Dolgo je hodil med njivami in travniki in mislil o svojih potih. V daljavi so žarele gorice, kjer je užival najlepše dneve sreče. Zahrepenelo mu je srce po onih krajih in sklenil je, da se vrne in obnovi staro življenje.

V par dneh je odšel Orjan nazaj na deželo.

Vsi tovariši so se mu čudili in čudili so se še bolj, ko je v kratkem poslal na razstavo krasna dela.

Največ slave pa mu je prinesla slika »Umirajoča žena«, kjer je vpo-

na svojem izletu v Novo Bolgarijo tamkajšno prebivalstvo izpraševal ali dela vlada priprave za mobilizacijo ter je pri tem poudarjal, da je sir Edward Grey s sedanjo bolgarsko vlado jako nezadovoljen. Bolgarija mora opustiti neutrlnost stališče, da si zasigura podporo triplentente.

Sofija, 29. sept. Vlado organi napadajo predsednika londonskega balkanskega komiteja Buxtona radi njegove agitacije za triplentento ter obsojajo zlasti njegov nastop v Novi Bolgariji.

Demonstracija v Romuniji.

Dunaj, 29. sept. Kakor se iz Bukarešte poroča so se demonstracije za vojno v zadnjem času obnovile. Vlado organi jih ostro obsojajo. V Turn Severinu je prišlo do krvavih spopadov med socialisti, ki so za striktno neutrlnost in nacionalisti. Vlada je odredila, da mora v bodoče vojaštvo in policija podobne demonstracije z vso energijo zatreti.

Kralj Karel opasno obolel.

Kakor poročajo iz Bukarešte je romunski kralj Karel opasno obolel na ledvični koliki. Kralj leži v svojem gradu Peleš v Sinaii.

Stališče Romunske.

V Braili izhajajoči list »Romania« priobčuje zanimive podrobnosti o zadnjem romunskem kromskem svetu, na katerem je bilo sklenjeno, da naj Romunija čuva v evropskem konfliktu do konca najstrožjo neutrlnost. Na tem kromskem svetu je govoril tudi kralj Karel. Kakor poroča imenovani list, je bila vsebina kraljevega govora ta-le: Moje prepričanje, ki ostane neomajno, dokler mi bo bog dal življenje, je, da zahtevajo naši državni in narodni interesi, da živimo v najtesnejšem prijateljstvu z obema centralnima državama, z Avstro-Ogrsko in Nemčijo. Rusija zasleduje z vso trdovratnostjo svoj stari ideal, da zagospoduje na evropskem jugovzhodu in zavлада nad Carigradom. Za to opazuje vsak naš napredek z največjim sovraštvom. Res je, da potrebuje Rusija sedaj naše pomoči. Zato tudi hlini napram nam največje prijateljstvo. Dosej nam ni še stavila nobenih ponudb. Mogoče pa je, da bo prišla s takimi ponudbami. To seveda samo v slučaju, ako bo zmogovita. In recimo, da se pridružimo Rusiji, kaj potem, ako bo poražena? Nakopljemo si sovraštvo Avstro-Ogrske in Nemčije, a Rusije tudi v tem slučaju ne bomo mogli odvrniti od ideje, da mora našo samostojno državno eksistenco uničiti, ako hoče dospeti v Carigrad. Nahajamo se torej pred alternativo, da si nikdar ne pridobimo prijateljstva Rusije, ker je to zgodovinska nemožnost, ali pa da za vedno izgubimo prijateljstvo Avstro-Ogrske in Nemčije. Izražam se torej z vso odločnostjo proti vsaki pustolovski politiki, ker bi bila taka politika poguba za Romunsko.

Kraljeva izvajanja, ki so trajala več kakor eno uro, so napravila na člane kromskega sveta najgloblji vtisk. Sklep kromskega sveta je znan — najstrožja neutrlnost.

Cesarska hiša in vojna.

Dunaj, 29. septembra. (Kor. ur.) Pod naslovom »Cesarska hiša in vojna« piše »Korespondenca Wilhelm«: Eno najplemenitejših tradicij v monarhiji, skalotrdna enotnost med ljudstvom in dinastijo in nerazrušna skupnost njihove usode prihaja posebno sijajno sedaj med vojno na dan. Moški in ženski člani najvišje cesarske hiše tekmujejo v različnih svojih delokrogih, bodisi pri vodstvu armade ali na bojišču, bodisi tam, kjer gre za celjenje ran, ki jih je zadala vojna. Znatno število princev iz najvišje cesarske hiše se udeležuje aktivno vojni operacij. Najvišje poveljstvo nad armado ima, kakor znano, nadvojvoda Friderik in pri njem je tudi nadvojvoda Karol Franc Jožef. Nadvojvoda Josip Ferdinand se bori s svojo divizijo pri armadi Aufenberga. Nadvojvoda Peter Ferdinand se tudi s svojo divizijo vojskuje pri armadi Aufenberga. Nadvojvoda Leopold Salvator je generalni artiljerijski inspektor in se je, kakor je javnosti že znano, udeležil bojevanja. Nadvojvoda Karol Albreht je dodeljen štabu kavalerijske divizije, ki je že bila v enajstih bojih. Nadvojvoda Josip, zapovednik ene divizije, je bil že večkrat v sovražnem ognju. Obsežno delovanje ima nadvojvoda Franc Salvator kot generalni inšpektor prostovoljne sanitete. Na istem polju deluje tudi nadvojvoda Evgen, ki se vsled slabega zdravja ne more udeležiti bojev. 19letni nadvojvoda Maksimilijan, ki ga je cesar pred kratkim imenoval za praporščaka, je prejel svoje prvo praktično vojaško izveščanje. Visoke gospe so z

vzorno vneto posvetile skrbi za žrtve vojne. Več princezinj se je posvetilo strelbi. Nadvojvodinja Marija Terezija fungira kot strelnica v rezervni bolnici Rdečega križa v Heglovi ulici na Dunaju, nadvojvodinja Marija Jožefa je v palači v Angartenu ustanovila lastno vzorno bolnico. Nadvojvodinja Izabela Marija, hči višjega armadnega poveljnika, deluje neumorno za ranjence nadvojvodinja Avgusta, soproga nadvojvode Josipa. Poleg teh visokih gospe, ki se bavijo neposredno s strelbo bolnih in ranjen, se druge princezinje cesarske hiše neumorno trudijo, da z dobrimi deli, z obiski v bolnicah in podporo bolnih in ranjenih prinašajo luč in tolažbo žrtvam vojne, tako zlasti soproga višjega armadnega poveljnika, nadvojvodinja Izabela, dalje nadvojvodinja Blanka s svojimi hčerami in nadvojvodinja Marija Valerija.

ODLOČILNA BITKA NA FRAN-COSKEM.

Pariška »Agence Havas« prinaša vest, ki jo ponatiskuje »Frankfurter Zeitung«, da so Nemci 27. t. m. zopet začeli obstreljevati Reims. Glavna akcija se vrši torej na obeh krilih. Na zahodnem krilu stojita obe vojski od juga proti severu, torej napravi na drugo fronto. Tu je pričakovati, da se bo bila odločitev z največjo odločnostjo. Francozi zasledujejo podobno taktiko, kakor so jo imeli Japonci napram krilu generala Kaulbarsa pri Mukdenu ter hočejo Nemce prijeti od strani, ob enem pa »IS OUIZ OUIZAL OUIZAL EHS HJAZAZZ« Quentin - Charleroi - Namur, da prisilijo do tod desno krilo in centrum, da se hitro umakneta na belgijsko mejo in na reko Maas. Zaradi velike važnosti tega dela bitke so na obeh straneh pritegnili velikanska ojačenja. Sedaj je v kratkem pričakovati odločitev. Nemci pa skušajo predreti vzhodnje krilo pri Verdunu ter obvladujejo, ker so zasedli vrhove ob reki Maas pri Hatton-Chatelu, cesto Vigneulles-Saint-Mihiel.

Londonska poročila priznavajo, da so postavili Nemci pred Verdunom silne 42centimterske topove in da se je oblegovalni obroč vidno sklenil okrog trdnjave.

Boji okoli Verduna. — Naše motor-ske baterije.

»Pesti Hirlapu« brzojavlja njegov vojni poročevalec iz Metza 26. t. m. sledeče: »V petek sem bil v bojni črti in tako očividno bojev okoli Verduna. Na prve znake in grozovitosti vojne sem naletel par kilometrov od Chambleya. Popoldne sem dosegel črto delovanja težke nemške artiljerije. Dobil sem dovoljenje, da ostanem pri baterijah. Težka nemška artiljerija je bombardirala pri Verdunu ležečo vas Mesnil. Pri vsakem strelu topov se je razvil grozen zračni pritisk. Čutil sem, da je detonacija topa, poleg katerega sem stal, tridesetkrat močnejša nego grom pri nevihti. Kroglja odleti po tej detonaciji iz cevi z glasom, kakor da bi velikani tulili proti nebu. Od artiljerijske črte sem šel proti gozdu, v katerem je pred par urami divjal oster infanterijski boj. V gozdu so v kupih ležala trupla francoskih vojakov. Videl sem neštevilna prestreljena debela drevesa. Od tu sem šel v smeri, ki je ne smeni označiti. Ko sem prehodil par kilometrov, sem videl avstro-ogrsko motor-sko baterijo pri delu. Težka sovražna artiljerija je obstreljevala naše baterije s šrapneli. Strel za strelom je žvižgal nad našimi glavami. Mučen glas je to, zelo oster in podoben dolgemu kriku. Čez Gravelotte sem prišel sem v Metz, da odpošljem to brzojavko. Takoj se vrnem nazaj na drugo krilo. Včeraj sem videl pri naših baterijah tudi ogrske vojače.«

Francosko brodovje pri Visu.

Spljetskemu »Našemu Jedinstvu« poročajo z otoka Visa:

Evo že drugič je vznemirilo Višane sovražno francosko brodovje. Prvič je bilo vse mesto razburjeno, ko se je pojavila francoska eskadra, ko pa je došla v drugič, je bilo vse mirno in hladnokrvno. Že ob zori so sporočili kmetje, da križarji francoske ladje okrog Visa. Okrog pol 9. dopoldne je plul z veliko hitrostjo v daljavi 4 milj od pristanišča del francosega brodovja proti Komizu. Četr ure kasneje se je ustavila velika ladja s 6 dimniki med Visom in Šolto z namenom, da straži, dočim so druge ladje odplule v smeri proti Hvaru. Ravno je bila ura devet, ko so ladje spremenile smer ter jo krenile naravnost proti luki. Ko so se približale luki, so razobesile velike zastave, spremenile zopet svojo

smert ter se napotile proti Stončiču. Čim so izginile z vidika, so jeli grmeti topovi. Z veliko silo so obstreljivale semafor, dokler ga niso razrušile. Splošno se sode, da so francoske ladje v Stančiču, v Smokovu in na množico, ki jih je v svoji radovednosti opazovala na hribih izstreljile kakih 150 streliv.

Opoldne smo zopet čuli grmenje topov, toda iz velike daljave. Ob 1. popoldne so francoske ladje zopet plule proti Komizu, kasneje so se vrnile in skoro na to zapustile naše obrežje. Opoldne so se ljudje med sabo povpraševali, kaj se je zgodilo na svetliniku. Par trenutkov kasneje so prisopihali 3 svetilničarji, utrjeni in mokri, kakor da bi jih bil premočil dež. Pripovedovali so, kaj se je zgodilo. Popoldne so prinesli dva lahko ranjena v siroitišnico »Gospa«. Drugi dan pa so pripeljali mrtvega Vicka Svičaroviča, ki ga je zadela francoska kroglica. Pokojnik je Višan, oče petih otrok. V Visu so mu priredili krasen pogreb. Dva druga svetilničarja še pogrešamo. Bila sta ranjena in ni izključeno, da so jih Francozje vjeli.

Vest, da bi Francozi v Stončiču vkradli piščeta in kozličce, ni resnična. Vse kozličce in piščeta so pozneje našli.

Dopis z Visa končuje: Na Visu se dan in noč ori pesem v slavo cesarja in njegove armade — na kopnem in na morju, ker na Visu vsi do zadnjega zaupamo modrosti našega admirala Hausa in hrabrosti njegovih vojakov.

Bitka pri Loznici.

Naše čete so zmagovito prekorale Drino ter se razprostirale po vzhodni Srbiji, kjer se nahajajo, kakor se oficijelno sporoča v izvrstnih pozicijah. Ta uspeh naše armade ni bil lahek in junaški naši polki so ga dosegli še le po jako napornih in krvavih bojih z neprijateljem, o katerem pravijo naši vojaški krogi, da je izborna izvežban, trdovraten in pogumen.

Posebno oster in težaven je bil boj pri Loznici. Nasprotni armadi ste se tamkaj spoprijeli z vso ljutostjo in odločnostjo, saj je bilo od izida tega boja v mnogi meri odvisno ali se posreči nova ofenziva na srbskem ozemlju ali ne.

Rojak, ki se je udeležil tega krvavega boja, piše svojemu prijatelju: »Ne moreš si predstavljati, kako kruto in ljuto smo se borili. Udeležil sem se že več bitk, toda kaj takega še nisem doživel. Glavno besedo je imela artiljerija. Ne morem ti popisati ono grozno burjo grogov in udarcev, ki se je dvigala nad bregovi pri Loznici. Kri mi je zastajala v žilah, od časa do časa se mi je zdelo, da so mi odpovedali čuti in misliti si nisem mogel ničesar kakor le to, kdaj bo tega pekla konec. Včasih se je pojavilo v meni nekako začudenje: Kako to, da še nisem zadet? Kakor čmrliji so frčale kroglice okoli mene, živčgalji so šrapneli in vendar — ostal sem zdrav, neranjen. V takih položajih se ti spremeni celo mišljenje: smatraš za naravno, da padeš in za abnormno, ako ostaneš cel. In če ti je sprva drhtelo srce, če si morda s početka mislil na dom, na svojce, če si razmišljal o svoji usodi — v tem peklenskem ognju se naenkrat vse to sežge in ena sama misel te napolnjuje: Udariti, storiti vse da preženeš neprijatelja z njegovimi topovi, puškami, mitraljezami...

Srbi so se bili obupno. Napeli so vse svoje sile, da nas vržejo nazaj. Na levem krilu se nam je z ljutimi napadi kmalu posrečilo, zrahljati njihove pozicije, na desnem krilu, kjer so bili posebno dobro zavarovani, je bil v začetku ves naš napor brezuspešen. Dan in noč smo se tam zaganjali v sovražnika. To je bila noč! Prekrasen in strašen obenem je bil pogled po pokrajini. Na vseh koncih in krajih so frčale ognjene kroglice, k nebu so sikali velikanski plameni gorečih hiš, nizko grmovje po bregovih je tlelo in žarelo. In na tej pritajeno razsvetljeni pokrajini so se premikale kakor črne sence vrste bojujočih se čet, oddelki ranjencev, skupine napolnjenih konj. Imel sem vtisk, kakor bi gledal na brezkončne legije pošasti. In ta godba! Grom za gromom, pok za pokom, žvižg za žvižgom, oglušujoče divje — vse drugo je izginilo, kričanje tovarišev, ki so se gnali k naskoku, signali tromb, ki so nas zbiralke k novim operacijam, lečanje ranjencev, ki so padali okrog mene, pred mene, da, niti neurja, ki se je dvignilo, nismo zapazili preje, dokler se ni vsul na nas gost dež. Tako je šlo celo noč. Ali smo zmagali? V besnosti tega ponočnega boja, sem pozabil na cilj naših operacij in šele ko je postajalo grmenje topov vedno mirnejše, sem se spomnil: gre za Loznico — za Loznico, v katero smo uro nato že vkorakali.

Iz bitke pod Lublino.

Ranjen poljski podčastnik piše v praških »Narodnih Listih«:

Bilo je to 24. avgusta. Krvavo solnce je razlivalo svoje žarke po modrem nebesnem oboku. Spal sem na ruskem pokopališču, ležeč na hladnem kamnu nekega groba. Spal sem morda eno uro, ko me je prebudila mimo jahajoča konjeniška četa, ki je bila na potu v bližnji gozd. Krasni konji so v iskren skoku strigli z ušesi in glasno rezgetali. Naenkrat zaslišim močno streljanje naše konjenice, ki se je med tem že približala gozdu. Konjeniki so bliskoma poskakali s konj in jeli streljati na sovražnika. Z desne strani so se pojavili Rusi.

»Hej!« je zaklical naš kadet, »sovražnik je 1500 korakov pred nami! Streljajte!«

Jeli smo streljati. Naše strele so slišale sosedne stotnije in zapored prihajale na bojišče.

Ob gozdu nameščeni topovi so jeli streljati. Grmenje topov, treskanje granat, krik in vik se je razlegal vse povsodi. Vas ob robu lesa je že v plamenu. Ogromen požar je to. Ne vem, kdo zmaguje, čuje se samo kaotično grmenje topov in prasketanje pušk.

Popoldne ob 3. so se jele ruske čete umikati in njihovi topovi so umolknil. Samo pehota je semtertja še streljala na nas, ali tudi ta je kmalu vtihihnila. Naši voji očitno napredujejo. Eskorte vodijo vjete Ruse v stan vrhovnega poveljnika. Pohiteli smo, da se polastimo topov, ki jih je sovražnik pustil na bojišču, in da pobremo zaboje, v katerih je bil kruh, slanina in konzerve.

Naši vojaški so brzo posegli po vpljenih živilih ter si vtešili glad. Na to je prišlo na vrsto vpljeno rusko perilo in vpljene ruske uniforme. Vojaki so zamenjavalji svoje umazano perilo, segali so po robcih, nogavicah, najraje pa po plaščih. Drugi so se vračali iz vasi in prinášali mleko, sir in druga jedila. Z bogatim plenom smo se pozno v noč vrnili v glavno taborišče.

Zmagovalec pri Lycku o bitki.

Generalleutnant pl. Morgen, dozdaj poveljnik 81. pehotnega polka v Lübecku je pisal županu v Lübecku dr. Eschenburgu pismo z vzhodnega bojišča, ki ga priobčuje »Kreuzzeitung« in ki se glasi sledeče:

»Suwalki, 13. sept. Včeraj sem po kratkem boju zavzel Suwalki in sedim zdaj v gubernijski palači. Danes jutraj sem vkorakal s svojo divizijo. Pri vstopu v mesto sta me pozdravila župnik in župan s kruhom in soljo. (Ruski uradniki so pobegnili.) Bil je krasen trenutek za me. Kot guvernerja gubernije sem nastavlil nekega generalaštabnega častnika. Jutri odkorakamo dalje proti sovražniku. Rennenkampfova armada je popolnoma uničena. 30.000 mož vjetih. Rennenkampf in najvišji poveljnik Nikolaj Nikolajevič sta v civilu pobegnila iz Insterburga. Načrt Rusov je bil, da bi nas obkolili: stvar pa smo onemogočili. 12. ruski armadni zbor, ki je prodiral iz južne smeri, da obkoli našo armado, sem porazil 7. septembra pri Biali in 9. septembra pri Lycku ter ga zopet pognal čez mejo. Ti veš, da sem si želel vojnih uspehov. Vendar pa nisem pričakoval, da bodo tako krasni in velikanski. Pred vsem se imam za te zahvaliti ofenzivi in bravuri svojih čet. Bil sem pač 9. septembra predzren, ko sem napadel trikratno premoč, ki se je nahajala v utrjeni poziciji. Toda tudi če bi bil poražen, bi izvršil svoje naročilo, kajti ta ruski kor bi ne mogel več pomagati pri odločitvi. In tako sem zvečer postavil svoj zadnji bataljon v ogenj ter napadel na desnem krilu ležečo vas Bobern. Ta moj zadnji napor je moral Rusom tako imponirati, da so se začeli že ponoči umikati. Jutraj 10. septembra smo vzeli zadnje strelne järke. Moji nasprotniki so bili elitne čete ruske armade: finlandski strelski polki. Moje zdravje ni prav dobro.«

Generalleutnant pl. Morgen piše nadalje, da mu je višji poveljnik pl. Hindenburg sporočil, da ne bo nikdar pozabil teh zmagovitih činov in da je pred bitko dobil železni križ drugega razreda. Ko je prišel v Lyck, so mu prebivalci pošljubljali roke.

Sedanja vojna?

Ali bo sedanja vojna že v kratkem končana ali bo trajala še dolgo? To je vprašanje, ki hodi marsikomu po glavi, na katero pa nihče ne more dati povoljnega odgovora. Minolo spomlad je to vprašanje pretresal francoski polkovnik Henri Nordacq in sicer v knjigi »La guerre em XX. siècle«. Pisatelj te knjige je postavil na stališče, da pride med

Nemčijo in Avstrijo na eni strani in med Rusijo, Francijo in Anglijo na drugi strani do vojne in je pretresal vprašanje, kako bo v tej vojni z vojaštvom, z materijalom, z živili in z vsem drugim, kar je v zvezi z vojno in odločilno za njen izid. Kar se tiče vojaštva, je Nordacq zastopal mnenje, da ga nobeni državi ne bo zmanjkalo. Naj bo izid prvih bitk kakršenkoli, rezerve bodo dosti močne, da se bodo z njimi izpolnile vse vrzeli in nadomestile vse izgube, tako da se bo lahko vojna nadaljevala. Tudi vojnega materijala ne bo zmanjkalo, češ, vse države so ga pripravile v izobilju in imajo vrh tega tako izvrstne tovarne za izdelovanje orožja in municije, da nobena ne more priti v resno zadrego. Kar se tiče preskrbovanja vojaštva z živili, pravi Nordacq, da so vse države že v miru poskrbele za velike zaloge sicer pa funkcionirajo železnice tako dobro, da je tudi najbolj oddaljene vojaške oddelke lahko preskrbovati z vsem kar jim je treba. Nadalje uvažuje Nordacq možnost notranjih teženj in nemirov v slučaju kake izgubljene bitke, češ, notranji nemiri bi znali paralizirati zunanjepolitično akcijo vlade. S takimi nemiri pa računata Nordacq samo na Francoskem in na Ruskem. Na Francoskem misli na revolucionarne socijaliste, ki so zelo anarhistično navdahnjeni in vedno pripravljeni, poskusiti z novo komuno, na Ruskem pa sode, da bi bilo tako, kakor za časa japonske vojne. Takrat je revolucija prisilila Rusijo, da je morala prekiniti vojno in skleniti z Japonsko mir, da uduši revolucijo in Nordacq meni, da bi tudi sedaj bila na Ruskem revolucija neizogibna, če bi ruska armada izgubila večjo bitko. Dalje piše Nordacq: Večkrat se čuje mnenje, da je dolga vojna nemogoča, ker bo zmanjkalo denarja, a to je zmota. Velikanski zakladi državnih bank in kolosalno bogastvo velikih narodov pričajo, da evropske države še nikoli niso bile finančno tako pripravljene za kako vojno, kakor sedaj. Če je mogla Francija posoditi 30 milijard tujim državam, Nemčija pa 20 milijard, potem ni verjetno, da bi prišle vojskoje države v denarne zadrege. Gospodarsko gotovo ne procvitajoča Japonska je med vojno z Rusijo na svojem teritoriju dobila 1200 milijonov posojila — koliko laglje si bodo pomagale evropske države. Boj se bo po Nordacqovem mnenju nadaljeval do skrajnosti, češ, moralne sile ne bodo tako kmalu izčrpane, kakor se običajno računa, kajti vsaka država ve, da bi storila samomor, če bi vojne ne nadaljevala do izčrpanja zadnjih sil in zadnjih sredstev. Strategija, pravi končno Nordacq uči, da traja vsaka vojna toliko dalje, čim bolj široka je fronta sovražnih armad in da je hitrost operacij toliko manjša, čim večje so armade. Leta 1870. je bila strategična fronta nemške armade kakih 120 kilometrov dolga in je bilo efektivno v boju 400.000 mož. Za vojno prihodnost, v kateri smo zdaj, je računal Nordacq, da bo fronta dolga 250 do 350 kilometrov. Zaradi tega in ker bodo armade veliko večje, bodo gibanja posameznih korov počasnejša in bo odločilna bitka trajala jako dolgo.

Dnevne vesti.

+ Učiteljske draginjske doklade. Predlog deželnega odbornika dr. Trillerja, naj bi se 25% draginjskega doklada glede na težke čase priznala vsem učiteljem in učiteljicam brez izjeme, je v zadnji seji deželnega odbora propadel. Istotako je ostal v manjšini predlog istega predlagatelja, naj bi se 50% starinskega doklada, katere so deležni le nekateri oženjeni ljubljanski učitelji, priznala tudi doslej prezrtim.

— »Zlato dam za železo.« Ženski odbor naznanja, da so že došli železni prstani z nemškimi napisom od c. kr. družbe avstrijskega srebrnega križa in da se dobe pri gg. Greti Terdin, Stari trg št. 17, in Mikki Neusser, Gruberjev nasip št. 14. Iz posebnih ozirov na patriotično prebivalstvo Kranjske je c. kr. družba avstrijskega Srebrnega križa dala napraviti železne prstane s slovenskim napisom, ki pa pridejo žele prihodnji teden v Ljubljano. — Nadaljni izkaz daril:

G. Alojzij Ščurk 1 iglo, patriotični tarok III. en obesek, gospa Fani Damasko 1 poročni prstan, g. šolski svetnik Friderik Žakelj 2 poročna prstana, 2 broši, 1 kratvato iglo, 4 prstane, gđna. Petritschsch eno obedno pripravo, neimenovan 1 poročni prstan, 2 verižici, 1 prstan, 1 naprstnik, 3 denarje in 1 uhan, gđna. Julka Fatur 1 par uhanov, 1 verižico, gđna. Lea Fatur 1 ovoj za namizni prtč, ga. Tschurn 1 brošo, 1 tolar, neimenovan 2 poročna prstana, J. V. J. C. 1 zapestnico, 1 par uhanov, 1 brošo, odlomke, neimenovan 3 obleke, 1 brošo, ga. dvornega svetnika Schaschel 1 prstan, 1 brošo, 3 gumb, neimenovan 2 zapestnici, 1 medaljon, neimenovan 1 prstan, gospa Ana Weiss 1 poročni prstan, gđna. Roza Krisper 1 prstan, 1 par uhanov, gđna. Travta Krisper 1 prstan, rodovina Viktor Rauh 3 prstane, gosp. Ivan Činkole 2 prstana, g. Ivan Erklavec 5 prstanov, 3 uhane, g. M. Veseli v Vipavi 2 zapestnici, 1 obesek, 4 verižice, 1 medaljon, gđna. Križaj 1 zapestnico, ga. Marija Achtschin 3 pare uhanov, 1 prstan, 1 verižico, gđna. Frančiška Lampič 1 prstan, neimenovan 2 prstana, 2 zapestnici, ga. soproga stotnika pl. Pavlič 1 zapestnico, g. Luka in Cecilija Noč 2 poročna prstana, 1 prstan, gospod in gospa Munda 2 verižici, 1 prstan, 1 križec in drugo, tri sestre 10 ročnih kolobarčkov, 2 verižici, 3 prstane, 2 para uhanov, 1 zaponko, gospa Marija Zupan 1 poročni prstan, 1 verižico, gđna. Marija Zupan, 1 verižico, 1 obesek, g. Josip Benčan 1 verižico, ga. Emilija pl. Lehmann 1 poročni prstan, 1 prstan, gospod in gospa Emil Tönnies 1 poročni prstan, 3 verižice, 1 prstan, 1 zaponko, gđna. Malovrh 1 prstan, neimenovan 1 verižico, 1 prstan, ga. Hold 2 poročna prstana, 1 prstan, 1 par uhanov, patriotični tarok IV.: 8 gramov zlata, g. Viktor Prohinar 1 prstan, g. Leopold Posch 1 par uhanov, 1 brošo, g. Hans Posch 1 prstan, g. Josip Posch 1 prstan, ga. Ana Kraschowitz 1 zapestnico, 1 prstan, gđna. Pavla pl. Renzenberg 1 brošo, 1 križec, 1 prstan, gđna. Jerica Ehrlich 2 prstana, 1 par uhanov, 1 broš.

— Uvrščanje 1letnih prostovoljcev. Sedanje stanje enoletnih prostovoljcev, ki službujejo pri fronti, in pa oziroma izvežbo zahtevajo, da se do preklica ne bo več uvrščalo enoletnih prostovoljcev v trdnjavo artiljerijo. V nadomestne čete poljske artiljerije, ki so podrejene vojaškima poveljnictvom na Dunaju in v Budimpešti, se do preklica sprejemajo le oni enoletni prostovoljci, ki imajo lastnega jezdnega konja, ki je sposoben za službo. V brzojavni regiment, železniški regiment in sanitetnim četam se morejo uvrstiti le oni enoletni prostovoljci, ki imajo sprejemno dovoljenje dotičnega voja. Te naredbe veljajo tudi za one enoletne prostovoljce, ki postopajo na podlagi črnovojniškega nabora prostovoljno v skupo armado.

— V bitki pri Gródeku je bil tudi težko ranjen posestnik Leon Andrejka iz Verhol v brdskem okraju ter je dne 23. septembra 1914 v Rudolfov bolnišnici na Dunaju na tej hudi rani umrl, zapustivši vdovo s štirimi malimi fantiči. Dne 28. t. m. je bilo njegovo truplo skupno s šestimi tovariši blagoslovljeno in potem položeno k večnemu počitku na posebnem prostoru glavnega pokopališča, ki ga je dunajska občina posvetila vojakom, umrlih za ranami v dunajskih bolnišnicah. Sredi prostora se do dvigal velik spomenik; v njega bodo vsekali imena teh padlih in tu pokopanih junakov, ki so dali svoje mlado življenje za dom in cesarja. N. v m. p.!

— Na bojišču sta padla Gustav Valentin, c. in kr. stotnik 27. pehotnega polka, in Franc Holz, tajnik c. kr. kmet. družbe za Štajersko in poročnik črnovojniškega polka št. 3.

— Na bojišču je padel Pruso Klenaus, nadporočnik 27. peh. polka.

— Pogreša se dalje časa enoletni prostovoljec 97. pešpolka Franc Radej, ki je bil po nekem obvestilu ranjen na severnem bojišču. Eventualna poročila naj blagovolijo poslati vojaški 97. pešpolka, ki vedo kaj o njem na naslov: Ivan Radej, veleposestnik Celje (Breg), Štajersko.

— Prvi padli hrvaški profesor. Izmed profesorjev, ki so bili poklicani pod zastave, je padel kot prvi zagrebški profesor Ivan Kovačič.

— Slovenski konjeniki. Iz Celja se nam piše: V dosedanjih bojih si je stekel posebno slavo tudi dragonski polk št. 5, v katerem služijo večnoma slovenski fantje. Dve eskadroni teh dragoncev, ki ste garnizonirali v Slovenski Bistrici, štejete že danes v svojih vrstah celo vrsto odlikovanih junakov. Tako so m. dr. dobili hrabrostne svetinje: kadet pl. Arbeser, štabna stražmojstra Rat in Kienert, četovodja Ror, desetniki

Plasl, Mezotič, Pšeničnik in Osel ter dragonci Simanler, Krmle in Puff.

— Iz c. in kr. garnizijske bolnišnice. Da se prepreči obdolžitve, da je moštvo darila bolnikom prodajalo, naj se v bodoče vsa za razdelitev med bolnike in ranjence namenjena darila ne oddajajo strežnemu osebju, marveč le inšpekcijskim zdravnikom ali pa damam »Rdečega križa«. — Bolnišnični poveljnik: Dr. Geduldiger s. r.

— Magistratu došli milodari za zapuščene rodline v vojsko vpoklicanih vojakov: Cvetič Josip, lastnik gugalnice, 50 K; Nemezc Blanka, trgovka, 10 K; Miklitsch Fran, posestnik in trgovec, 50 K.

— Pouk, kako je izpolniti popisovalno polo za šolsko matriko. 1. Hišni gospodar ali njegov namestnik izroči popisovalno polo vsem strankam v hiši, da vpišejo vanjo šoloobvezne otroke. 2. V šolo hodijo so zavezani vsi tu bivajoči otroci od dovršenega šestega do dovršenega štirinajstega leta, ne glede na to, ali bivajo njih starši v Ljubljani ali ne. 3. V prostoru za opomnje je posebej navesti vzrok, zaradi katerega je kak po starosti šoloobvezen otrok šolskega obiska oproščan (telesna nerazvitost, duševna nezrelost, privatni pouk, izpustnica itd.). 4. Kdor kakega otroka pri popisovanju ne zgleda, ali ga popiše neresnično, tistemu se naloži kazen od 2 do 40 kron; ako bi pa te kazni ne mogel plačati, kaznovati ga je z zaporom 1—4 dni. 5. Po tem navodu sestavljeno polo morajo hišni gospodarji ali njih namestniki izročiti do 10. oktobra c. kr. mestnemu šolskemu svetu v mesinsem popisovalnem uradu s tem — le odgovornim potrdilo: »Podpisani potrjuje, da ni izpuščena nobena v hiši stanujoča stranka.«

— Dobrodelni koncert »Ljubljanskega Zvona« v soboto, dne 3. oktobra t. l. Kot solist nastopi znani koncertni pevec g. Josip Rijavec. Poznamo ga iz Ipavčevih koncertov, iz »Mrtvaškega ženina« »Glasbene Matic« in drugih koncertov. Najboljši interpret je težkih, zamišljenih samospevov skladatelja Antona Lavica. Tudi na sobotnem koncertu bo Rijavec prednašal dve novi Lajovičevi skladbi »Spleen« in »Večer«, obe še v rokopisu. Poleg domačih dr. Krekovič »Misli« in ljubke Prochazkove »Zvezde žarijo«, nam zapoje troje opernih arij: pesem Walterja iz opere »Mojsi« pevci norimberški R. Wagnerja, romanco iz opere »Elisir d'amore« Donnizettija in arijo Radamesa iz »Aida« Verdija. Kdor pozna Rijaveca in kdor je že imel priliko poslušati njegovo krasno petje in prednašanje, gotovo ne zamudi sobotnega koncerta. — Občinstvo vabimo k mnogostevilni udeležbi tembolji, ker bo s svojim posetom položilo mal dar za Rdeči križ in podpre potrebne rodline vpoklicanih vojakov! Vstopnice prodaja iz prijaznosti gđna. Jerica Dolencčeva v Prešernovi ulici.

— Sestra Marija, Sestra Marija Tomec iz kongregacije sv. Vincencija Pavla, opravlja že vrsto let poše sirotinske skrbnice za Ljubljano in ljubljansko okolico. V prizadetih krogih je kot »sestra Marija« že popularna. Tako je postala v veliko pomoč ne le »Društvu za otroško varstvo«, ampak tudi varstvenemu oblastvu. Njen posel je, da nadzoruje v nadzorstvo ji izročene otroke in njih rejnice — skromna sestra Marija je strah zanikarnih rejnic — skrbi za dobra reja mesta, premešča, kadar treba, deco iz slabega rejnega mesta v boljše — v to svrhu je napravila že nekaj dolgih potovanj — in poroča o vsem tem in o zapaženih nedostatkah ali varstvenemu sodišču, ali društvu. Sestra Marija pa je poleg teh odkazanih ji opravi po lastni inicijativi iz ljubezni do stvari, vedela si pridobiti zvest krog požrtvovalnih dobrotnic in dobrotnikov, ki z izdatnimi podporami v denarju ali blagu dajo gmotno podlogo njenemu mladinsko ljubnemu delovanju. Na drugi strani je z lastnimi žrtvami in z naklonjeno pomočjo svoje blage prednice, č. s. Leopoldine Hoppe, ustanovila začasno zavetišče za deco brez varstva in strehe. Iz skromnih početkov se je to zavetišče vstric z rastočimi potrebami razširjalo, da je slednjič letos »Društvo za otroško varstvo« v ta namen najelo kar celo hišo v Bohoričevi ulici št. 29 s prostornim dvoriščem in vrtom. Tu je sedaj pod varnim okriljem sestre Marije in dveh njenih tovarišic spravljenih 27 otrok — 9 jih je že dosedaj naklonila vojna; v sili pa lahko najde takoj zavetje do 60 otrok. — Kakor so listi že poročali, je Njegovo Veličanstvo sestra Marijo Tomec za njeno požrtvovalno in uspešno delovanje v prid potrebni deci, odlikovalo s srebrnim zaslužnim križcem s krono. V nedeljo, dne 27. septembra se je na tukajšnjem sodišču v gremjalni dvorani, ki je bila po naklonjenosti gospoda dvornega založnika Mathiana kaj okusno okrašana,

vršila ob mnogobrojni udeležbi odličnega občinstva, med njimi zastopnikov oblasti in dobrodelnih društev in zavodov, slovesna izročitev najvišjega odlikovanja. Sodni predstojnik, gospod višje deželne sodnice svetnik Sturm, je v jedrnatem govoru poudarjal zasluge na polju otroškega varstva in ji pripel časten znak najvišjega priznanja. Z ganljivimi besedami se mu je odlikovanka zahvalila, spominjajoč se hvaležno vsestranske podpore, ki ji je omogočala ljubo ji delo. Z navdušenostjo ovačilo Njegovemu Velikanstvu in čestitanjem došli udeležencev, se je zavrhila lepa slovesnost.

— Prošnja za slovenske knjige in časopise. V Litomeřicah (Leitmeritz) na Češkem leži v ondnotnih bolnicah mnogo slovenskih ranjencev, ki silno pogrešajo slovenske čtiva. Slovensko javnost prosimo, da bi se spominjala ubogih ranjencev in jim pošljala slovenske knjige leposlovne vsebine in prečitane slovenske časopise. Upravištvu našega lista je že ukrenilo, da bodo dobivali „Slov. Narod“. Pošiljajte naj se naslove na bolnice v Litomeřicah (Leitmeritz) Češko.

Patrona kot igrača. Sedemletni učenec Franc Benedit v Selu pri Mostah je našel pretekli petek vojaško patrono, s katero se je igral. Patrona je eksplodirala. Deček si je težko poškodoval desno roko.

Bojevití dečki. Te dni so se v Trzinu dečki igrali vojake. Razdelili so se v dva nasprotna tabora. Vrhil se je naskok ene stranke na drugo. Pri tem je bil 12letni deček Andrej Klemenčič, sin delavke v tamošnji predilnici, od nekega drugega dečka tako nevarno z nožem ranjen v levo roko, da so ga morali oddati v bolnico.

Pazite na otroke. V Kresniških Poljanah se je 2 let stari, posestnika sin Jožek Lovše v odsotnosti matere igral z vžigalicami. Pri tem se je pa otroku vnela obleka, vsled česar je zadobil po životu smrtonosne poškodbe.

Velika avtomobilska nesreča pri Železnikih. Iz Kranja poročajo: Včeraj se je poštini avtomobil, ki vozi med Železniki in Skofjo Loko, na potu v Ljubljano blizu Skofje Loke na cestni strmini prevrnil. Počila je veriga. Sedem pasažirjev se je ponesrečilo.

Napad na cesti. Ko se je 20 let stari premogar Janez Vidmar od dela vračal domov, ga je na cesti v Hraštnik baje z žrebljem napadel neki tamošnji steklarski delavec in ga na desnem očesu težko poškodoval. Iz Ljutomer. Na galskem bojišču je bil ranjen in leži sedaj v eni izmed budimpeštanskih bolnišnic poročnik dr. Marko Stanjko, odvetnik v našem trgu.

Drobne novice s Stajerskega. Iz Gradca. Umrli je odvetnik in bivši predsednik Stajerske odvetniške zbornice dr. Maks pl. Kaiserfeld v 72. letu starosti. — Umrli je v gradski deželni bolnišnici bivši nadučitelj v Hočah in kasneje okr. pomožni učitelj v Celju Jožef Leskover, 59 let star. Tovariši so ga kot pošteniaka zelo cenili, v svojem političnem mišljenju je pa nagibal na nemško stran. — Iz Celja. V Sp. Hudini so prišli s pomočjo celjske policijske psice »Afra« na sled ženskama Črepinšek, ki sta kradli po njivah razne sadeže. — Iz Celja. Zaprl so iva s'eparici, Angelo Lednik in neko Pečnak. Prva se je izdajala za usmiljenko iz deželne bolnišnice v Slovenjgradcu in je izvalila več osebam do 100 K.

Razpisana služba davčnega eksekutorja. Pri davčnih uradih na Kranjskem je razpisano eno mesto davčnega eksekutorja. Tako poroča današnji uradni list.

»Ogenj« minična drama v treh delih, z Asto Nielsen v glavni vlogi dosegla je pri včerajšnjih prvih predstavah v Kino-Idealu najsijajnejši uspeh. — Velezanimivši so posnetki iz bojišč Eikovega tedna in prvovrstne so velesoigre. Ta spored ponavlja se je še danes in jutri. — V petek specialni večer.

Avstrijska razredna loterija. 20.000 K sta zadeli številki 3599 in 108414.

Izpred sodišča.

Kazenske obravnave pred deželnim sodiščem.

Nevaren postopak. Potepuh Fr. Poženel iz Planine, brez stalnega bivališča, je izvršil in poskusil več tatvin. Škoda, ki jo je strankam napravil, znaša čez 200 kron. Poženel se že veliko let klati po svetu ter se preživlja s tatvino. Že od leta 1910. so ga oblastva zasledovala po tiralnici. V noči na 1. majnika 1910 je vlomil v Gartnerjevo klet v Planini, hotel vlomiti v prodajalno, in kjer ga je čakal bogat plen, kajti vedel je, da ima Gartner obilo denarja. Vendar se mu je ta nakana ponesrečila, ker ga je gospodar opazil. Obdolženec

se zagovarja, da je zato zlezal v to klet, ker si je hotel vzeti neki tu pripravljeni denar, katerega je že leta 1908. ukradel. To pa ni bilo resnično.

Od junija leta 1914 se je potikal po Dolenjskem ter tam izvršil več tatvin. Končno so ga orožniki zalotili in ga oddali okr. sodišču na Krškem; pri njem se je našlo 12 ukradenih ur. Poženel se je pa posrečilo v Krškem iz zaporu pobegniti, na kar je takoj izvršil več novih tatvin. Dne 23. avgusta t. l. so ga prišli na Stajerskem. Obsojen je bil na 5 let težke ječe.

Razne stvari.

* Shakespeare ostane na nemškem odru. Med nemškim narodom se je začelo velikansko gibanje proti vsemu, kar ni nemško. Iz jezika mečejo tuje besede, z napisov tuje izraze, naj so še tako vdomačeni in tudi iz gledališč izganjajo tuje igre. Poleg politične, hočejo doseči tudi najpopolnejšo gospodarsko ter intelektualno neodvisnost. A sami vidijo, da mora to imeti svoje meje. Tako je vodstvo nemškega gledališča v Berlinu napravilo nekako anketo, ali se naj še dalje na nemških odrih igrajo Shakespeareova dela. Skoro soglasno je bilo to vprašanje potrjeno. Nemški kancelar Bethmann-Hollweg je odgovoril: »Shakespeare pripada celemu svetu.« Veliki teolog in zgodovinar, Harnack, je odpisal: »Shakespeareova dela je treba predstavljati; Nemci se nečemo ločiti od visokih dedov nemške kulture.« — Berolinski župan je pisal: »Smo sovražniki živih, ne mrtvih. Veliki moške pripadajo vsem narodom, ne samo svoji domovini. Shakespeare je že sto let tako vdomačen pri nas, da ga lahko smatramo za svojega.« — Časnikar Harden se zavzema celo za to, da naj se uprizorjajo tiste Shakespeareove drame, v katerih se Angleška najbolj poveljuje.

Brzobjavna poročila.

OBSTRELJEVANJE FORTOV PRED ANTWERPOM. — NEMCI ZASEDLI MECHLEN.

Amsterdam, 29. septembra. (K. urad.) »Telegraaf« poroča iz Antwerpna od včeraj: Nemci so začeli včeraj popoldne obstreljevati forte Wäihen, St. Katharina in Waver. Glasom oficijalnega belgijskega poročila so Nemci ponoči zasedli Mecheln.

Bruselj, 29. septembra. (Kor. u.) V boju za Mecheln je dobila nemška težka artiljerija izrečno povelje, da ne sme streljati na mesto, da se ohrani katedrala. Belgijci sami pa so metali iz forta Wäihen, severno od Mechelna, težke granate v mesto, ki so je zasedli Nemci.

Cesar za galske begunce.

Dunaj, 29. sept. (Kor. urad.) Cesar je poslal vit. Bilinskemu 20.000 K kot dar za begunce iz Galicije in Bukovine brez razlike narodnosti in veroizpovedovanja.

Kronstadt.

Berolin, 29. septembra. »Vossische Zeitung« javlja iz Petrograda: Zapovednik v Kronstadtu je pozval guvernerje v Kronstadtu, v Petrogradu in v Viborgu, naj strogo preskrbe, da zapuste trdnjavsko ozemlje vsi Nemci in Avstrijci, ki se še tam muče, sicer se bo z njimi postopalo kakor z vohuni. Raba nemškega jezika je prepovedana.

Zborovanje nemških poslancev s Češkega.

Praga, 29. sept. (Kor. urad.) Nemški drž. poslanci s Češkega so imeli tu shod, ki mu je predsedoval dr. Schreiner. Sklenjeno je bilo, poslati cesarju udanostno brzojavko ter pozdravno izjavo avstrijski in nemški armadi. Shod je izvolil posebno deputacijo, ki bo ministrskemu predsedniku sporočila različne želje poslancev, pred vsem željo, naj vlada ukrene primerne korake zoper draginjo in naj preskrbi brezposelnim ljudem priliko za delo.

Vojaški zaslužni križec.

Dunaj, 30. sept. (Kor. urad.) Listi poročajo, da je izdal cesar naredbo, s katero se sistemizirata dva razreda vojaškega zaslužnega križca in sicer: I. razred brez traku na prsih, II. razred na dosedaj običajnem traku. III. razred odgovarja sedanjemu vojaškemu zaslužnemu križcu. Vsi trije razredi se podeljujejo tudi kot mirovna odlikovanja z vojno dekoracijo.

Za ranjenca.

Dunaj, 30. septembra. (Kor. urad.) Glasom poročil listov je bila včeraj v navzočnosti nadvojvode Leopolda Salvatorja in njegove soproge v nadvojvodovi palači otvorjena bolnišnica za ranjenca, ki so jo opremili petrolejski industrijalci.

Za vseničilščnike.

Dunaj, 29. sept. (Kor. urad.) Naučni minister je izdal naredbo, ki

uvaja oiajave pri prošnjah za izpise na onih univerzah, ki so ostale zaprte.

Razsodišča za pokojninsko zavarovanje.

Dunaj, 29. sept. (Kor. urad.) »Wiener Zeitung« priobčuje naredbo Justičnega ministrstva v sporazumu s ministrstvom notranjih del z dne 29. septembra, s katero se spreminja naredba z dne 10. oktobra 1908, glede razsodišča za pokojninsko zavarovanje.

Vojvoda Cumberlandski.

Dunaj, 30. septembra. (Kor. urad.) »Neue freie Presse« priobčuje dopis šefa vrhovne uprave posestev vojvode Cumberlandskega, v katerem značuje vest lista »Kölnische Zeitung«, da je bilo ustavljeno plačevanje letne rente 60.000 mark Veliki vojvodinji Mecklenburg-Schwerinski, hčerki vojvode Cumberlandskega, kot neresnično, ker niso niti on, niti njegovi otroci kedaj dobivali kako apanažo iz angleških sredstev.

Žito in moka iz Romunske.

Bukarešta, 30. sept. (Kor. urad.) »Agence telegraphique roumaine« konstatira napram poročilom listov, da izvoz žita in moke z Romunskega ni prepovedan, da pa se je v resnici ustavil, ker se je izkazalo nemogoče spraviti veliko število napolnjenih železniških vozov z namenom na Avstro-Ogrsko in v Nemčijo naprej.

Načrti Bolgarile.

Sofija, 29. septembra (kor. bir.) Angence Telegr. Bulgare javlja: Oficijozni list »Narodni Prava« smatra, da se bliža začetek koncu in da ne bo treba več dolgo čakati na obljubo. Bolgariji se ni treba bati, da bi pri tem obračunu utrpela teritorialno škodo. Njena nevtiralnost ima dalekosežnejši cilj, kakor pa si samo ohraniti meje, ki jih je imela ne začetku vojne. Zato je treba, da si Bolgarija svoje sile nezmajšane ohrani kot garancijo boljše bodočnosti.

Amerikansko-angleška konkurenca.

Kopenhagen, 29. sept. (kor. bir.) »Politika« javlja iz Londona: Amerikanski »Kralj časopisja« Hearst v Newyorku pozivlja Amerikance, naj vsak kupi eno balo bombaževine. Hearst hoče ustanoviti velik trust za prodajo bombaževine. Angleški listi napadajo Hearsta čes, da mu gre za boj proti angleškim predilnicam v interesu Nemčije.

Boji v Južni Afriki.

London, 29. sept. (Kor. urad.) Glasom Reuterjevega poročila iz zaliva Lüderitz se je vršil tam včeraj prav živahen boj med Angleži in Nemci. Nemci so imeli 5 mrtvih in 2 ranjena, Angleži pa 3 mrtve in 4 ranjene.

Kolera.

Dunaj, 29. septembra. (Kor. urad.) Sanitetni departement notr. min. razglaš: 29. t. m. se je dogotalo zopet po en slučaj kolere na Dunaju in v Gross-Steurowitz na Moravskem. Obbole so osebe, ki so dosepele s severnega bojišča.

Budimpešta, 29. sept. (Ogrski kor. urad.) Notranje ministrstvo javlja, da je bilo 28. t. m. na Ogrskem 22 dognanih slučajev kolere.

Dunaj, 28. sept. (Kor. urad.)

Uradno se poroča, da je bilo 28. t. m. v avstrijskih deželah dognano 35 slučajev kolere, od teh jih je 31 v Galiciji.

Italija in Albanija.

Rim, 29. sept. (Kor. urad.) »Tribuna« piše: Zadnja poročila iz Albanije, zlasti vest, da je bila albanska krona ponudena princu Burhanu Edinu, so zopet provzročila, da namerava Italija posebno akcijo v Albaniji. Te vesti so neutemeljene.

Darila „Rdečemu križu“.

Podružnica »Rdečega križa« v Metliki je prejela sledeče prispevke kot članarino in kot izvanredne prispevke (in sicer: Bartel Matija, Semič članarino 2 K; P. Dostal Stanko, Semič članarino 2 K; Golja Ivan, Metlika članarino 2 K; Gršteni Fran, Metlika članarino 2 K; hranilnica in posojilnica v Metliki članarino 2 K; dar 10 K; hranilnica in posojilnica v Semiču, članarino 2 K; hranilnica in posojilnica v Radovici članarino 2 K; ljudska hranilnica in posojilnica v Metliki članarino 2 K; dar 1 K; zdravstveni odbor Metlika, članarino 2 K; dar 50 K; Jutraš Franc, Metlika, članarino 2 K; Futraš Leopoldina, članarino 2 K; dar 1 K; Jutraš Ludovik, članarino 2 K; dar 1 K; Koren Ignac, članarino 2 K; dar 2 K; Matjašič Martin, Rozalica, članarino 2 K; Novak Matija, Radovica, članarino 2 K; Natlačen Peter, članarino 2 K; dar 5 K; Mihelič Alojz, Lokvica, članarino 2 K; Nemanjič Ivan, Metlika, članarino 2 K; Rakovec Fran, Metlika, članarino 2 K; dar 7 K; Rome Josip, Podzemelj, članarino 2 K; Omahen Ignac, Semič,

Sušteršič Ivan, članarino 2 K; Skušek Friderik, Metlika, članarino 2 K; dar 2 K; Vukšinič Davorin, članarino 2 K; dar 2 K; Stupar Josip, članarino 2 K; Dovgan Fran, članarino 2 K; dar 2 K; Vukšinič Klementina, članarino 2 K; dar 2 K; Vukšinič Josip, članarino 2 K; dar 3 K; okrajni čestni odbor, članarino 2 K; dar 15 K; občina Božjakovo, članarino 2 kroni; občina Drašica, občina Gradca, občina Češnjica, občina Lokvica, članarino 2 K; občina Lokvica, članarino 3 K; občina Podzemelj, občina Radovica, občina Semič, občina Suhor, članarino 2 K; dr. Rudolf Weibl, Metlika, članarino 2 K; Josip Weibl, članarino 2 K; Mijan Guštin, članarino 2 K; Lila Guštin, dar 2 K; Katinka Guštin, članarino 2 kroni; Govranc Karel, članarino 2 kroni; Burnik Valentin, dar 1 K; Markar Angela, dar 2 K; Fux Emanuel st., dar 1 K; Fux Feliks, članarino 2 kroni; dar 3 K; Mikoli Marija, članarino 2 K; Mikoli Amalija, članarino 2 kroni; dr. Foerster Vladimir, članarino 2 K; Kremer Ignac, dar 1 K; Konrad Barle, dar 2 K; Wacha Fr., dar 3 K; Sturm Otmar, dar 2 K; Wiedenig Jožef, članarino 2 K; Kambi Josip, dar 1 K; Fleischmann Josip, članarino 2 K; Kamenšek Jelka, dar 2 K; Kamenšek Gabrijela, dar 1 krono; Bakovnik Jos., članarino 2 K; dr. Kunc Josip, članarino 2 K; Zimmermann Emanuel, dar 5 K; Guštin Stanka, dar 2 K; Franz Jakob, dar 2 K; Perdan Fran, dar 2 K; Barbič Anton, dar 5 K; Požek Ivan, dar 1 krono; Tancig Julka, dar 1 K; Keki Natalija, Reka, dar 2 K; Keki Amalija, dar 2 K; Počivalšek F., dar 1 K; Novak Val. 1 K; Novak Ivan, dar 1 krono; Predalič Rasto 1 K; Predalič Vilma 1 K; Podgornik Malka 2 K; Mohora Jos. 1 K; Molešič Iv. 1 K; Veselič Franja 1 K; Črnugelj Matija, Gabrovček 1 K; Dovgan Mela 2 K; občina Metlika, članarino 2 K; dar 150 K; mesto Metlika, članarino 2 kroni; dar 150 K; Guštin Milan, članarino 2 K; Burnik Valentin, članarino 2 K; I. Dolenjska posojilnica, Metlika, članarino 2 K; dar 200 K; Habjan Ferdinand, članarino 2 K; dar 1 krono; načelnik Josip Žnidaršič, članarino 2 K; dar 3 K; obrtno društvo v Metliki, dar 20 K; Ant. Muha, članarino 2 K; dar 2 K; Pavla Fleischmann, članarino 2 K; dar 2 K; Medved Ignac, članarino 2 K; dar 3 K; Hrehovič Josip, članarino 2 K; dar 2 kroni; okrajni šolski svet, Metlika, članarino 2 K; dar 10 K; Zimmermann Julijana, članarino 2 K; Vukšinič Josip, dar 50 K; kaplan Fran Rakovec, nabral 8. septembra dar 16 K; Pavlovič Jakob, Suhor, članarino 2 K; dar 2 K; hranilnica in posojilnica v Suhorju, članarino 2 K; dar 2 K; Jakopič Marija, članarino 2 K; dar 2 K; Edvard Röthel, Podzemelj, članarino 2 kroni; dar 4 K; hranilnica in posojilnica v Podzemelju, članarino 2 K; dar 2 K; Fran Graf, Gradac, dar 2 kroni; Ignac Omahen, Semič, dar 4 krone.)

Razentega je tam tudi zbirka za nakup volne za napravo spodnje obleke znašala 127 K 20 v, sočasno je pa tudi nabiranje češpelj in oblačil dobro uspelo.

Za »Rdeči križ«, oziroma za ranjenca v sedanjih vojnih, so darovali v Idriji 1916 K 44 vin., in sicer: ga. dr. Stverakova, nabrala 673 K; Billek, dvorni svetnik, 100 K; Fr. Goli 200 kron; Arko, Oswald po 50 K; Treven 20 K; Pirnat, Sojka, Foster, Stresak, Babler, Val. Lapajne, Didič, Turk po 10 K; Friedrich 15 K; Pirc 20 K; Kovčevšek 8 K; Mahovic 6 K; Šotela, Slavik, Vitoš, Sutar An., Sutar B., Sapunčahy, Tejkal, Pegan Mar., Lapajne Do., Lapajne Leni, Lapajne, Fiala, Lipovšek, Kopal po 5 K; Murnik 6 K; Plzak 4 K; Mici Lapajne 4 krone; Vidic, Podgornik po 3 K; Krofta 3 K; Novak Jul. Tavzes, Sojk, Koš, Kogel, Dežela Leop. Harmel, Primožič, Pirc Jos., Kos, L. Krapš, Helmich po 2 K; Kar. Harmel, Zorka Stresak po 1 K; Katarina Lapajne 5 kron; Anton. Trpin in Marija Sinkovec, nabrali 151 K 53 vin., in sicer: Kopal, Raf. Gostiša po 10 K; Jos. Trpin 7 K; Leop. Harmel, V. Breitenkerzer, M. Gostiša, Pogačnik, Marija Božič po 5 K; Sinkovec 5 K 50 vin.; Mar. Kump 3 K 17 vin.; Sebenik, Vadus po 3 K; Levstek, Zaguba, Serise, Likar M., Sax, Kos Jos., Gruđen Ana, Klemenčič po 2 K; Ravnikar, Mihevc, Rovtar, Harmel, Ponil, Podobnik, Pelkovešek, Marchesi, Gruđen Jos., Eržen, Sebenik, Jurman, Semgov, Vončina, Mar. Vončina, Al. Klemenčič, Lapajne, Seljak, Likar, Kos Jožeta, Poljanšek, Alič, Novak, Gantar, Kanduč, Erjavec, Zonta, Pelikan, Klemen, Seljak Kat., Likar J., Kumer Kat., Eržen, Logar, Čibel, Jurman po 1 K; Bizjak 1 K 10 vin.; Jereb Ant. 1 K 50 vin.; Skok 1 K 20 v; Kraschnec 1 K 10 vin.; Kumeč Ign. 80 vin.; Hrovat 70 vin.; Krapš, Klemenčič, Oselj, Gram, Božič, Fec,

Bončina, Traven po 60 vin.; Jereb, Svetic, Kavčič po 50 vin.; Menard, Pelhan, Miklavčič, Miklavčič, Medvedič, Trpin, Vekš, Skvarča, Kočev, Miklavčič, Albreht, Gruđen, Kogel, Čuk po 40 vin.; Kumer, Rihar, Brejc, Močnik, Abram, Velikanje, Mikuš po 30 vin.; Mohošič, Jereb, Mravljec, Menard, Likar, Kogel, Krapš, Mikuš, Novak, Cunta, Ličer, Lapajne, Sulgaj, Moravec, Zonta, Winkler, Subic, Kogel, Bogataj, Seljak, Podobnik po 20 vin.; Pelkan 24 vin.; Raztresen 12 vin.; Lapajne 10 vin.; v puščico 9 K 40 vin. — Gruđen in Kavčič, nabrali 123 K 83 vin., in sicer: Onušič 50 K; Brus, Gruđen po 5 K; Gabrovšek 4 K; Zonta, Zarij, Majnik, Rupnik, Pogačnik, Petkovšek, Vončina, Knap, Troha, Senkovec, Knap, Bratuš, Krševan, Pavšič, Petkovšek, Reven, Močnik, Alič, Reven, Golob, Jereb, Vončina, Čibel, Zumeč, Pirk po 1 K; Vončina, Kogel, Krapš, Izker, Pavšič po 60 vin.; Blaj, Kenda, Jurjavčič, Hrovat po 50 vin.; Kavčič, Uršič, Lapajne, Kos, Rejc, Prelavec, Velikanje, Jereb, Petkovšek, Slabnik, Pivk, Kogel, Lapajne, Pavšič po 40 vin.; Sinkovec 33 vin.; Majnik 30 vin.; Sinkovec, Majnik po 20 vin.; Čibel 10 vin.; v puščico 23 K 10 vin. — Dekliška Marijina družba 167 K 40 vin.; Kavčič Mar. 10 K; Souvan Mar. 10 K; Bähler 5 K; Kočevar Ema 3 K; Ant. Klemenčič 2 K; okrajna hranilnica 200 kron; ljudska hranilnica 50 K; Vezelnik Iv. 20 K; Strakovna dr. 10 K; Arko Rez, 10 K; dekl. Marij. družba 24 kron 66 vin.; Oswald Fr. 9 K 90 v; zbirka Tavzes 7 K; Bernik Mart., Kogel Mar. po 2 K; Bruc Iv. 10 K. — Odčni. Lapajne in Blonder, nabrali 42 K 23 vin. Darovali: Pegan in Plečnik po 10 K; Petrel Jos. 5 K; Reven, Dobeš, Peternel, Troha, Leop. Troha, Klemenčič po 1 K in v puščici 10 kron 23 vin. — Gdčni. Šepetavec in Sinkovec, nabrali 93 K 04 vin., in sicer: Kopal, Pegan po 10 K; Sunta 4 K; Sedej 3 K; Sinkovec Ant. 2 K 20 vin.; Gabran, Kopal, Kapri, Puhar, Lapajne, Koželj po 2 K; Tavzes, Sinkovec, Stravs, Alič Jos., Alič Mir., Alič Ant., Gruđen, Gruđen Jos., Kosmač, Kavčič, Grlic, neimenovani, Bajt, Hrovat, Pojenel, Kenda, Vončina, Horvat, Lapajne, Zajc, Novak, Mačkovešek, Bonča, Pečičer po 1 K; Neimenovana, Eržen, Pivk, Kumer, Kolenc, Pajer, Kavčič, Vončina po 60 vin.; Razpel, Gosler, Hladnik, Brenčič po 50 vin.; Kopal Al., Kopač, Jereb, Rupnik, Majnik, Uršič, Lapajne, Mohorič, Rejc, Kopač, Subic, Brenčič, Eržen, Praprotnik, Oblak, Stros, Erjavec, Vončina, Poženel, Kopal, Jereb po 40 v; Kunstelj 32 v; Menard, Repar, Petkovšek, Stremfel, Erjavec, Rovtar, Jereb, Lapajne, Pirk, Pečirer, Albreht, Hvala, Pirc, Troha 30 v; Kogel, Levin, Kumer, Vehar, Jereb, Tratnik, Ferjančič, Bratuš, Kržišnik, Lapajne, Kacin, Koler, Novak, Vončina, Kalan, Zupančič, Spel, Krapš, Poženel 20 v; Vidmar 16 v; Razlaznik 14 v; Likar, Bajc, Vidmar, Lampe, Lapajne, Kolenc 10 v; drugi 2 K 72 v.

Ga. Ana Jurjevčič nabrala 51 K 16 v. Darovali so: Paradiž, Petrovič, Tratnik, Seljak, Sinkovec, Poženel, Eržen, Kolenc, Kavčič, Čuk, Kenda, Ferjančič, Gros, Pelhan, Lapajne, Poženel, Tušar, Kenda, Svetic, Polanc 1 K; Križič 1 K 20 vin.; Hrovat 80 v; Jurjavčič, Gnjedza, Lazar 70 v; Sinkovec, Zupan, Vidmar, Jurjavčič, Sulgaj, Novak, Mlakar, Gantar, Vončina, Velikanje, Lapajne 60 v; Perk, Podobnik, Krapš, Batič 50 v; Tratnik, Jazbar, Krapš, Gnjedza, Gregorač, Strnad, Mrak, Bratuš, Straus, Kogel, Podobnik, Novak, Vehar, Lazar, Stajer, Mavec, Eržen, Pušar, Poljanšek, Menart, Sinkovec 30 v; Poljanec 29 v; Pecirer, Rejc, Kenda, Koder, Tratnik, Kogel, Poljanec, Hladnik, Poženel, Sinkovec, Lapajne, Kavčič, Logar J., Logar Mar., Koler, Poljanšek, Kogel, Gruđen, Kopal, Albreht, Likar, Muravec 20 v; Baloh, Jurjavčič 12 vin.; Poljanšek 16 v; Troha 15 v; Jurman 16 v; Hvala, Božič, Koder, Kunstelj, Jurjavčič, Peternel, Jurjavčič, Kogel, Bajt, Jereb, Uršič Fr., Uršič Al.; Flander, Velikanje, Likar 10 v; drugi 3 K 96 v.

Gosp. Andrej Sedej nabral 66 K 46 v. Darovali so: pl. Kantz 5 K, Makovič 4 K, Murnik, Vidmar 3 K; Praprotnik, Stros, Kavčič, Vidmar, Božič, Tušar, Turk, Vončina, Kosmač, Sadnikar 2 K; Kos, Šepetavec, Grlic, Žnidaršič, Miklavčič, Hutter, Löske, neimenovani, Čuk, neimenovani, Pe irer, Rupnik, Stros, Dežela, Čuk, Gosler, Jazbar, Babler, Krlič, Ponil, Burnik, neimenovani, Baloh, Brešak, Bormen, Kavčič 1 krono; neimeiovani 80 v; Brenčič, Rupnik, neimenovani, Bratina 60 vinarjev; Prelavec 50 K, Svetličič 46 v; 3 neimenovani 40 v, neimeiovana 10 v.

Gosp. Roza Supin in Rezi Rovtar, nabrali 143 K 23 v. Darovali: Supin 20 K; Rovtar nabrala 15 K 50 v; Izobraževalno društvo 5 K;

la naročila z dežele zadostuje kot mera
pripisan čevelj. 128

Josip Kosem v Ljubljani, Krakovski nasip šte. 22.
Govorilne ure vsak ponedeljek, sredo in petek od pol 3. do pol 4. ure popoldne.

Za dijake

priloga trdka

Gričar & Mojač

Ljubljana, Prešernova ulica 9

: vsakovrstne obleke :
 kakor tudi zadnje novosti
v konfekciji za dame in deklice.
 Vsled velike zaloge znižane cene.

3235

Vizitnice

v elegantni obliki priporoča
Narodna tiskarna.

Kongresni trg 6. **Velika zaloga** Jurčičev trg 3.
 najfinejših, trpežnih in nogi najbolj priljubljenih
čevljev
 za dame, gospode in otroke.
Viktorija Sterniša
 Gg. učiteljcem, učiteljicam in
 drž. uradnikom 15% popusta.
11-50 Cene: 15-50

Najboljše ovske in kranjske salame,
 fino, sočno šunka (gnjat), kranjske klo-
 base, prekajeno meso, slanine s papriko,
 najboljši pristni emendolahi sir ter sladko
 čajno surovo maslo priporoča trdka

J. BUZZOLINI
 delikatesna trgovina
v Lingarjevi ulici.

Vsakdanje pošiljave od najmanjše do
 največje množine po najnižji ceni. 1066

Ivan Magdič
 krojač prve vrste
 Ljubljana, 2875
 v hotelu „pri Maliču“
 (I. nadstropje)
 (nasproti glavni pošti)
:: se priporoča. ::
 Zaloga angleškega blaga.

VABILO
 na
XVI. redni občni zbor
 akcijske družbe „Kolinske kavine primesi,
 trgovsko akcijsko podjetje“,
 kateri se bo vršil
 v nedeljo, dne 18. oktobra 1914 ob 10. uri dopoldne
 v zborovalni dvorani pt. Trgovskega društva
 „Merkur“ v Pragi, Mikulášska ulica šte. 9.
Vsebinska vspeveda:
 1. Letno poročilo upravnega sveta.
 2. Predložitev in potrdilo bilance in računskega zaključka za
 upravno leto 1913/1914, s sporočilom revizorjev računov in s pred-
 logom upravnega sveta.
 3. Volitev 4 članov upravnega sveta na 3 leta, 1 člana na 2
 leti in 1 člana na 1 leto.
 4. Volitev 4 revizorjev računov in 1 namestnika.
 5. Prosti predlogi.
 Glasom § 13 pravil se morejo tega občnega zbora udeležiti samo gg.
 akcionerji, kateri so bili že dne 30. junija 1914 v akcijski knjigi vpisani in so
 akcije, na podlagi katerih se hočejo udeležiti občnega zbora, skupno s kuponi
 vložili pri naših blagajnah v Pragi (Kralodvorska ulica šte. 23). v Kolinu,
 Visokem Veseli, Pisku, v Prostějovu in v Ljubljani, dalje pri Živnostenski
 banki v Pragi, pri Češki banki v Pragi in pri Ljubljanski kreditni banki v
 Ljubljani in pri vseh uradujočih filijalkah teh zavodov.
V Pragi, dne 24. septembra 1914.
Kolinska tovarna za kavine primesi, trgovsko akcijsko podjetje.
 3379 **Cenek Krička** l. r., predsednik upravnega sveta.

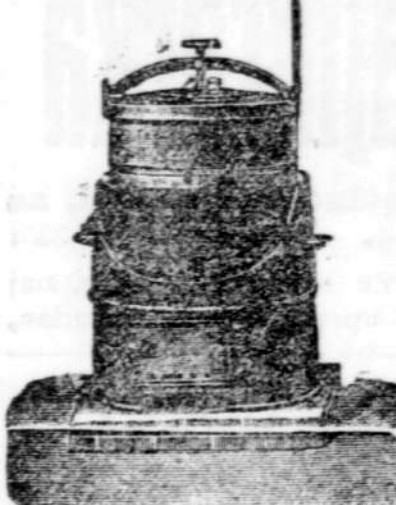
A. & E. Skaberné

Ljubljana, Mestni trg 10.

Specijalna trgovina pletenin in trikotaže.
 Velika zaloga različnega perila za vojake iz čiste volne in velblodje dlake in
 sicer: snežne kučme, telovniki, triko-jopice, srajce in spodnje hlače, noga-
 vice, sliperji, dokolenice, rokavice, različni ščitniki za vrat, prsa, kolena itd.
Odeje iz velblodje dlake. — Tetra perilo. — Spalne vreče.
Plašči in predpasniki za strežnice Rdečega križa. — Volna za pletenje.

Slamorenice za pogon z roko ali s silo, vrtila, mline za moko,
 stiskalnice za sadje in grozdje, motorje, reporeznice, patentovane
 brzoparilne kotle različnih sistemov, sušilnice za sadje, kotle
 za žganje dobrega domačega izdelka, sejalne stroje ter vsakovrstne
 druge poljedelske stroje slovitih tovarn, zajamčeno brezhibnih, po znano
najnižjih cenah priporoča

edina domača razpošiljalnica poljedelskih strojev
FR. STUPICA v Ljubljani,
 Marije Terezije cesta šte. 1.
 Velika zaloga izvrstnih pečij od
 najenostavnejše do najfinejše izpeljave
 ter razne železnine, orodja,
 strojev za industrijo, stavbenega
 materiala i. dr.
Cene najnižje!
 Postrežba poštena in točna.
 Ceniki interesantom brezplačno na
 razpolago.

Klobuke cilindre
 in čepice
 v najnovejših fazonah in v veliki izbiri
 priporoča
IVAN SOKLIČ.
 Velika zaloga najmodernejših slaničkov.
 130 Pristni Panama-slanički od 9 K do 50 K.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani

Delniška glavnica 8,000.000 kron.

2530

Stritarjeva ulica šte. 2.

Rezervni fondii okroglo 1,000.000 kron.

Poslovalnica l. c. kr. avstrijske državne razredne loterije.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun **4 1/2 0** Kupuje in prodaja srečke in vrednostne papirje
 :: ter jih obrestuje od dne vloge po čistih :: **4 1/2 0** :: :: vseh vrst po dnevnem kurzu. :: ::

Najnižje cene.

Najnižje cene.

Prvi slovenski pogrebni zavod v Ljubljani.

Prešernova ulica šte. 44.

Prireja pogrebe v Ljubljani in na deželi od najpreprostejše do
 najelegantnejše vrste, v odprtih kakor tudi s kristalom zaprtih vozovih.

Ima bogato zalogo

kakor: kovinaste in lepo okrašene lesene krste, čevlje, vence,
 umetne cvetlice, kovine, porcelana in perl.

vseh potrebščin za mrliča,

Zahteva naj vsakdo o potrebi cenik in se bode prepričal, da so cene znatno nižje kakor drugod! Ceniki so franko in zastoj na razpolago.
 Posebno se tudi priporoča onim soročnikom na deželi, ki imajo svoje v deželni bolnici. Te pogrebe oskrbuje po izredno nizkih cenah.

Za slučaj potrebe se vnapre priporoča

JOSIP TURK.